Ţara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

Referendumul din Turcia şi... complicaţiile politice pentru România pag. 17

Cine este Partidul Social Democrat şi care este filozofia sa politică? pag. 9

Viceprimarul comunei Bascov, Gheorghe Nedelea... un viceprimar de excepţie!!! pag. 5

REFLECTOR argeşean

ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAŢII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOŢILĂ** ● Anul XII - **Nr. 346** - 20 pagini - tiraj 2.000 ex. ● **24 aprilie - 8 mai 2017** ● 2 lei ●

„Art. 1 din Constituţie: România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil“

Oraşul Mioveni „la răscruce de vânturi”, privind potenţialul turistic pag. 6

DE CE NU-I MAI PLACE „BOMBONICA” LUI DRAGNEA LA ÎMPLINIREA VÂRSTEI DE 54 ANI? pag. 20

EDITORIAL

Marea trădare a clasei politice materializată de cele trei puteri constituţionale: puterea legislativă, puterea executivă şi puterea judecătorească

Generaţia decizională actuală numită generic "generaţia de 40-45 de ani", călită în "focul anarhiei revoluţionare" din 22 decembrie 1989, a apărut ca urmare a câtorva greşeli fundamentale păguboase pentru statul român care, este posibil să contribuie dacă nu vor exista patrioţi şi naţionalişti, la dezmembrarea României ca stat. Pentru a înţelege, chiar dacă mă vor cataloga unii drept "naţionalist", cum de altfel se întâmplă pe posturile de televiziune B1 şi Realitatea, eu mă încăpăţânez să le aduc aminte tinerilor analişti politici care au uitat istoria zbuciumată de 200 de ani de la decebal şi până în prezent la Iohannis, punându-ne la îndemână prevederile art. 1 alin.1 "România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil". Trec peste pct.2, Forma de guvernământ, Republica la alin.3 "România este stat de drept, democratic şi social, în care demnitatea omului, drepturile şi libertăţile cetăţenilor ... reprezintă valori supreme". Sigur, tot în acesta articol 1, care întregeşte noţiunea de "valori supreme", este şi valabilitatea pct. 4 "statul se organizează potrivit principiului separaţiei şi echilibrului puterilor- legislativă, executivă şi judecătorească"-în cadrul democraţiei constituţionale. Pentru a întregi valabilitatea "valori supreme", facem trimitere la articolul 152 - limitele revizuirii. Adică, legea fundamentală nu poate fi revizuită, modificată sau interpretată decât în spiritul şi litera sa, nici de fostul preşedinte Traian Băsescu, nici de foştii transfugi politici, Câmpeanu, Raţiu şi alţii ca el, care au fost beneficiarii efectelor anarhiei politice, militare şi economice din 22 decembrie 1989. Cu alte cuvinte, acest articol 152, nu se poate modifica pe vecie, având în vedere prevederile art.1 paragrafele 1,2,3,4 şi 5. Am spus că nu se poate. Dar uite că se poate. A apărut "mâna diavolească" a lui Traian Băsescu care a lovit România prin instituirea axei Washington-Londra-Bucureşti, neglijând Parisul şi Berlinul. Trădarea lui Băsescu a început prin trădarea doamnei Monica Macovei care, probabil ascultând de ordinele din afara graniţelor, a înfiinţat cea mai odioasă instituţie din Europa, prin transformarea PNA (Parchetul Naţional

(continuare în pagina 2)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49 25 14 5 11 18 45

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

(urmare din pagina 1)

Anticorupţie) în DNA (Direcţia Naţională Anticorupţie). Trebuie precizat că acest PNA, precursorul DNA-ului, a fost menţionat de către Comisia pentru Cercetarea Abuzurilor, Corupţiei şi pentru Petiţii, şi prezentat Parlamentului României la data de 17 decembrie 2002 şi la data de 11 februarie 2003, prin care se dădea un semnal către marile puteri Europene şi către clasa politică românească, creată după 22 decembrie 1989, când România are loc cel mai mare fenomen de corupţie, nu în fabrici, uzine şi agricultură, ci în sistemul bancar românesc în fruntea căruia se afla şi se află şi în prezent, "marele lacheu" al finanţelor mondiale "majestatea sa bancară", Mugur Isărescu.

Marea corupţie în România a fost cunoscută de ambasadorul american de la Bucureşti, Michael Guest

Pentru a mă explica, prezint punctul de vedere al domnului ambasador, care spunea în Parlamentul României din anul 2002: "lichidatorii băncilor româneşti sunt o nouă breaslă a tranziţiei, având ca obiect de activitate demolarea unor bănci şi întreprinderi cu capital autohton". Tot domnul ambasador spune: "cunosc totul despre lichidatori, despre conturile lor şi mai precis cunosc modul în care s-au făcut privatizările şi modul în care se aplică actul de justiţie în România". Cu alte cuvinte, cea de-a treia putere în stat reprezentată de justiţie, a stat, stă şi probabil încă va mai sta la baza marilor fraude şi distrugeri ale capitalismului românesc. Am spus aceste lucruri ca o dovadă că cele ce am spus şi cele ce le voi spune, au la bază documente existente în arhiva Camerei deputaţilor. Urmează doar ca foştii preşedinţi, actualul preşedinte, actualul ambasador al SUA, care şi-au permis presiuni împotriva Guvernului şi a conducerii României, să impună României politici dictatoriale, atunci când 6 ambasadori "au dat năvală" asupra Guvernului şi sprijiniţi de un preşedinte obedient naţiei conducătoare în Europa, respectiv Germania, care a dat lovitura de stat unui guvern ales legitim, numit prin presiuni politice, un guvern ilegitim, condus de funcţionari de la Bruxelles numiţi. Aceasta este piatra fundamentală a corupţiei din România, al cărui tată vitreg este actualul guvernator al României, Mugur Isărescu, precum şi fostul PNA, până la înscăunarea cu puteri CGB-iste a actualului DNA. Cine doreşte din conducerea ambasadelor acreditate în România, din conducerea DNA, a Parchetului General, să facă o incursiune la arhiva la arhiva Comisiei pentru Cercetarea Abuzurilor a anilor 2002-2003 şi să ia la cunoştinţă privind documentele care au contribuit la distrugerea celui mai important sector al economiei unui stat, "sistemul bancar".

Apariţia Monicăi Macovei, actualul Europarlamentar, motociclista în campania electorală şi transformarea ilegală prin ordin de ministru în anul 2006 a DNA.

Poate că doamna procuror general Kovesi, în ceasul al 12-lea, să înţeleagă dacă are mintea trează, privind greşelile catastrofale pe care le-a făcut împotriva prevederilor constituţionale stabilite prin una dintre deciziile CCR, "DNA a încălcat grav constituţia". CCR a spus, parlamentul şi domnul Dragnea având asupra sa şi a familiei presiuni, prin care DNA prin doamna Kovesi, personal, i-a arătat "cheia puşcăriei". Domnul Dragnea, slab de înger, a aprobat influenţând Parlamentul, un lucru grav impus de preşedintele Iohannis, când a numit cu acordul PSD şi PNL, Guvernul Cioloş. Acesta este cel mai obedient guvern existent în peisajul politicii româneşti, după terminarea "domniei fanariote" înainte de Unirea Principatelor. Apariţia pe scena politică a doamnei procuror general care a iniţiat împreună cu obedientul comandant al SRI, generalul Coldea, aservirea în totalitate a intereselor marilor puteri, distrugând fragilul capital românesc, care sigur avea la bază ciubucuri şi mijloace frauduloase. Foştii directori de întreprinderi nici măcar nu s-au săturat cu firimiturile aruncate pe piaţa economică de marii capitalişti care şi-au făcut treaba pentru statele lor din vest, transformând România într-o colonie şi piaţă de desfacere. Fabricile româneşti şi uzinele au fost demolate şi distruse până în temelii, iar milioane de tone de fier vechi au dinamizat economia marilor state Europene care la începutul anilor 1990 se aflau aproape în pragul falimentului. Şi iată că a venit îngerul salvator al capitalismului European şi american, doamna Kovesi care prin măsurile impuse de la Bruxelles şi de către ambasadorul Americii de la Bucureşti, a dus o politică de distrugere fizică şi economică, atât a economiei româneşti, cât şi a capitaliştilor autohtoni. Sigur că aceştia nu au fost nişte sfinţi, Numai că, prin influenţarea legilor penale, capitaliştii români au primit pedepse cu închisoarea şi pentru ce nu au făcut. Unii dintre ei au murit în închisoare, datorită măsurilor, iar alţii, în scurt timp, vor muri. Amintim în acest sens teroarea asupra unor politicieni precum: distrugerea fizică a fostului prşeedinte CJ Argeş, Nicolescu, care a primit 9 ani de închisoare pentru că a făcut Podul de la Căteasca care era absolut necesar de făcut şi a reparat şcolile din Curtea de Argeş, după inundaţiile din 2005. Au murit datorită regimului de închisoare, fostul magnat Adamescu, fostul preşedinte al unei echipe de fotbal cunoscută din Moldova, acum este în pragul morţii fostul preşedinte al CJ Constanţa, Nicuşor Constantinescu, căruia DNA i-a intentat 9 procese cu pedepse foarte grele, în condiţiile în care se află în faza terminală a unui cancer. Nu putem trece cu vederea pedeapsa de 21 ani solicitată de unii procurori DNA pentru Elena Udrea - o rivală a doamnei Kovesi. Că s-a observat că propunerea procurorului DNA supervizată de doamna Kovesi este ilegală şi inumană, l-a reprezentat reducerea pedepsei de la 21 la 6 ani de închisoare. Şi când te gândeşti pentru ce. Organizarea unui eveniment onorabil pentru România, Gala Bute, unde lui Udrea i s-au imputat cheltuieli de organizare. Despre aceasta se poate disucta cu argumente, care, trebuie spus, au fost analizate cu rea credinţă, de către noul numit la conducerea Ministerului justiţiei, un fost judecător care probabil, primind funcţia de rector al unei facultăţi de justiţie, este posibil să se fi "lins pe degete" cu mierea de la facultate - uitând să mai facă dreptate până la capăt, cu toate argumentele grave adus ela cunoştinţa opiniei publice de însăşi Curtea Constituţională prin cele 600 de decizii care au hibernat în Curtea Parlamentului, datorită faptului că deasupra parlamentului se afla "sabia tăioasă" a doamnei Kovesi, care tăia şi probabil dacă avea puterea şi spânzura, la fel ca în Evul Mediu. Ca punct, trebuie spus că unii conducători politici şi oamnei de afaceri nu au fost mari sfinţi, numai că, domnii ambasadori şi doamna Kovesi trebuie să înţeleagă că afacerile din toată lumea se fac prin câştig şi pierderi. Numai că, pedepsele trebuie să fie rezonabile şi nu cum în prezent se aplică pedepse la aceeaşi faptă, pedeapsa mai mare în România, de 6-7 ori.

DUMITRU CÂRCENI

Planul lui Ceauşecu pentru apărarea Piteştiului în caz de război

Foarte puţini dintre cetăţenii argeşeni şi probabil şi vizitatori, analizează modul în care au fost construite un număr important de blocuri cu peste 10 etaje, care au deasupra nişte acoperişuri ciudate. De aceea, am considerat necesar să prezentăm cititorilor motivele acestei arhitecturi rezultată din necesităţile militare de apărare al unor obiective industriale din Piteşti. Este vorba de apărarea împotriva unui atac aerian pentru marele obiectiv petrochimic de la Bradu, apoi marele obiectiv, Fabrica de cauciuc care trebuia să lucreze pentru industria de apărare în caz de război. Mai mult decât atât, istoric, trebuie avut în vedere încă de la destrămarea Imperiului Roman, după anul 270, dacii liberi nu au rămas la Sarmisegetuza sau Cluj Napoca sau în zona de vest a Daciei, ci s-au retras peste Olt, înfiinţând Cetatea Curtea de Argeş, devenită prima capitală a Daciei, după care a urmat Câmpulung Muscel şi apoi, mai târziu, Târgovişte. Istoric, se poate constata faptul că oraşul Câmpulung Muscel a fost înălţat la rang de capitală, în momentul când s-a constatat că trecerea peste Carpaţi în drumul spre Ţara Românească peste Dunăre, mare şi Istanbul, reprezenta o necesitate de apărare a Daciei Libere. Acest lucru i-a determinat pe arhitecţii importanţi ai lui Ceauşescu să proiecteze într-un mod deosebit aceste blocuri. Veţi vedea că deasupra lor se pot instala baterii antiaeriene cu mitraliere, iar în prezent se pot instala chiar baterii de rachete antiaeriene. Nu ca o coincidenţă este faptul că arhitecţii lui Ceauşescu au construit aceste blocuri în zona de est a municipiului Piteşti şi către zona de sud a acestuia. Este posibil ca armele împotriva aviaţiei să fie în foarte scurt timp instalate, tocmai pentru a face faţă unor lovituri ale aviaţiei sovietice care în perioada 1968-1990, reprezenta pericolul major pentru România şi implicit pentru aceste obiective din Argeş. Aceasta, şi în condiţiile în care, încă de pe timpul lui carol I, Piteştiul a devenit un oraş militar şi militarizat, aici încă din 1890 a luat fiinţă, după războiul de independenţă, regimentul IV artilerie din Piteşti şi Regimentul 30 cu sediul la Câmpulung. Deci, Piteştiul a avut şi va avea încă o importanţă deosebită privind politica de apărare a ţării, aflându-se la jumătatea distanţei dintre capitala Bucureşti şi într-un eventual refugiu în munţi. Faptul că tezaurul în primul război mondial a fost ascuns în zona de nord a judeţului Vâlcea, nefiind descoperit de armata germană, poate da o explicaţie acestor construcţii care sunt deosebit de altfel decât în restul ţării. De aceea, în continuare, vom prezenta fotografie cu cele 3 blocuri cu 10 etaje pe care am putut să le imortalizăm cu ajutorul aparatului foto.

DUMITRU CÂRCENI

UN ROMAN DE SUCCES - „IUBIRI DE LICEU”

Scriitoarea Luciana Marinescu din Curtea de Argeş a obţinut Premiul “Brâncoveanu” în cadrul Concursului Literar Internaţional Corona-Italia, ediţia 2016- 2017, pentru romanul “Iubiri de liceu”. Ceremonia de premiere va avea loc în septembrie la Trebisacce în Italia. După ce a făcut un turneu de lansare în biblioteci, licee şi librarii romanul a fost lansat şi la Roma, anul trecut la Accademia di Romania de ziua naţională a IEI româneşti. Pentru că romanul a avut un mare impact asupra tinerilor autoarea a avut inspiraţia de a scrie o piesă de teatru adaptată după capitolul “Majoratul” din carte. De curând Luciana Marinescu a înfiinţat Asociaţia Cultural- Educativă T.N.S.V. (Talentul Nostru în Sprijinul Vostru) şi Clubul de Teatru “Lucienne”. Primul spectacol de teatru a avut loc în data de 12 aprilie 2017 la Colegiul Naţional “Alexandru Odobescu” din Piteşti, urmând a fi jucat în toate liceele şi pe scena Teatrului Alexandru Davila. Din sceneta fac parte elevi din liceele din judeţul Argeş. Piesa „Majoratul” a fost pusă în scenă în regia autoarei, bucurându-se de mare succes în rândul liceenilor şi profesorilor. Acţiunea din piesă reflectă problemele adolescenţilor din zilele noastre, diferenţele sociale, marginalizarea copiilor care nu dispun de o situaţie financiară bună. Anturajele nepotrivite, consumul de etnobotanice, alcool, care le afectează viaţa, abandonul copiilor de către părinţii plecaţi la muncă în străinătate pentru a le oferi un trai mai bun. Personajele se confruntă cu neputinţa societăţii actuale de a oferi bucuria libertăţii, dar şi de a primi înţelegere, mângâiere, iubire. Rolurile personajelor puse în scenă vin în întâmpinarea dezvoltării personale a tinerilor. Dramele tinerilor, precum şi poveştile lor de iubire au impresionat publicul, iar tinerii actori au fost aplaudaţi îndelung. Protagoniştii au venit în scenă cu tinereţea, iubirea şi problemele pe care le trăiesc astăzi. Spectatorii, au avut parte de un spectacol construit din: emoţie, vibraţie, nostalgie, frustrare, iubire, gelozie, ironie, muzică şi dans. Au fost înmânate diplome pentru debut în artele teatrale tinerilor actori: Ana Maria Apolozan, Mihai Dulgheru, Ana Daniela Nită, Alexandra Maria Bulucea, Leonard Bujor, Iuliana Vladu-Ghenea, Traian Gheorghe, Mircea Chiş, Anisia Cortea, Mihaela Cătălina Neagoe, Tosca Adelina, precum şi diplome de merit pentru Andreea Patricia Albu, preşedinta Consiliului Şcolar al Elevilor din C.N. „Al. Odobescu”, Radu Dincă, preşedintele Consiliului Judeţean al Elevilor, Ştefan Trandafirescu, Oprea Ionela, Florian Păun şi conducerei Colegiului „Al. Odobescu” – doamnei director Carmen Daniela Bran, domnului profesor de matematică Ionel Florea, pentru susţinerea deosebită şi sprijinul oferit în derularea activităţilor teatrale ale Clubului de teatru „Lucienne”.

La finalul spectacolului, Luciana Marinescu a declarat: „Azi au debutat cei 11 magnifici din Clubul meu de teatru, în piesa «Majoratul». Am premiat talentul, munca, implicarea! Pentru că meritaţi! Sunt mândră şi fericită să împart această bucurie incomensurabilă cu voi, toţi cei care mi-aţi fost alături în acest proiect de suflet! Felicitări, adolescenţi minunaţi! Ne reîntâlnim pe scenă la Teatrul «Alexandru Davila» pe 22 mai! Vă mulţumesc tuturor!”

DUMITRU CÂRCENI

Naționalizarea unui pilon al pensiilor private este o necesitate pentru actuala economie distrusă a României?

Lume, lume, săriți acum când încă nu este prea târziu! Aceasta a fost strigarea care a înfierbântat o mare parte a populației acestei țări legată de o virtuală „naționalizare” a pilonului II de pensii. A fost doar o ignoranță sau un plan bine gândit cu un scop ascuns? Care este, în fapt, subiectul? Pe fondul creşterii numărului de pensionari, concomitent cu scăderea numărului de angajați şi a natalității, pensia pe care statul o va oferi nu va mai fi suficientă. Drept urmare, statul a cedat fondurilor de pensii private o parte din contribuția de asigurări sociale. Spre deosebire de banii pentru pensia de stat, cei pentru pensia administrată privat se strâng într-un cont şi se intorc la cetățean la vârsta pensionării. Pensia privată oferită de NN (Fondul de Pensii Administrat Privat NN - Pilonul II) oferă posibilitatea de a avea un venit suplimentar, în completarea pensiei de stat, şi de a dispune, în momentul pensionării, de banii economisiți în acest scop de-a lungul anilor. Mai exact, cum funcționează acest mecanism? Contribuțiile la fondul de pensii private sunt convertite în unități de fond şi diviziuni ale acestora. Apoi sunt plasate într-o structură mixtă de active incluzând în principal, dar nu numai: titluri de stat, obligațiuni corporative şi acțiuni cotate pe piețe reglementate. Gradul de risc declarat de entitățile de asigurări care gestionează aceste fonduri este mediu. Pensia privată pe care o va primi cotizantul depinde de randamentul obținut din investirea activelor respective. De aici, şi marele pericol de risc. Dar, până la a ne alarma de risc, să vedem care sunt, totuşi, beneficiile. În primul rând, apare o pensie privată suplimentară față de pensia din sistemul public. Se pot mării veniturile la pensionare, o parte a contribuției individuale la asigurările sociale fiind investită, spre deosebire de sistemul public în care statul nu administrează contribuțiile sociale ale salariaților, ci doar le redistribuie către plata pensiilor pentru pensionarii deja existenți. (Dar, atenție, orice speculare investițională poate duce la câştig sau... la pierdere!). Un alt beneficiu este că investițiile fondului sunt scutite de impozit pe întreaga perioadă în care se plăteşte contribuția pentru pensia privată. Toate bune şi frumoase numai că, orice s-ar spune, există riscul de care vorbeam al unei tranzacții investiționale falimentare şi, în aceste condiții, dintr-un simplu joc la bursă, spre exemplu, fondul să devină falit şi cotizantul să piardă tot. Tocmai de aceea la noi există o anume reticență cu privire la aceste fonduri. i tocmai pe fondul acestei reticențe apar unii „prieteni” ai României care aruncă în „piață” o asemenea suspiciune care inflamează rapid pe cetățeanul cotizant. Cu ce scop? În mizantropia jocului politic, pentru a da o lovitură partidului aflat la putere. Numai că, în prostia sau nemernicia lor, aceştia dau o cruntă lovitură nu numai partidului aflat la putere şi guvernului susținut de el, ci țării în ansamblul său şi tuturor cetățenilor săi. Iar când la acest joc îşi aduc contribuția societăți străine te întrebi dacă România se mai poate bizui şi pe prieteni. Se mai vehiculează că acest piloon II de pensii alternative ar fi obligatoriu dacă vrem să mai rămânem în UE. De câte ori aud despre aceste aşa zis obligații îmi vine să urlu. Păi ce stat mai suntem noi, ce autoritate mai are acest stat în perimetrul propriei independență? Sau poate că nici independență nu mai avem, iar aşa zisa suveranitate limitată a ajuns să fie, pe fond, doar un surogat, România ajungând să fie doar un dominion ce se administrează prin voința metropolei. Cu contrarietatea că însăşi metropola nu ştim pe unde o găsim. Prea mulți fiind ambasadorii care bat cu pumnul în masa aşaziselor noastre autorități încât am ajuns să ne mai fie şi frică de a ne pune căciula pe cap pentru a nu deranja pe cineva de aiurea. Stimate cititor, nu te supăra pe mine dar în atari condiții, aproape că îmi doresc un guvern care să aibă bărbăția să naționalizeze nu numai un pilon de pensii, dar şi încă multe sectoare din această batjocorită țară să putem, la o adică, să ne mai considera şi noi stăpâni la noi acasă. Acum, după ce mi-am spus oful, puteți ridica piatra. Vă asigur că deşi Hristos este mereu printre noi, nu mă voi ascunde în spatele Său şi vă îngădui să mă lapidați. Decât rob, preferabilă o moarte de martir.

ALLA VOLCOVA

N.B. Toată discuția care a bulversat mare parte din cotribuabilii la fondurile private de pensii a pornit de la un maill. Conținutul scrisorii trimise de NN Pensii către clienții săi, declară acesta, este unul exclusiv informativ şi nu reprezintă un avertisment. Nevoia acestei informări a venit ca răspuns la solicitările de clarificare din partea clienților noştri provocate de discuțiile publice din ultima perioadă cu privire la viitorul sistemului de pensii. Autoritatea de Supraveghere Financiară (ASF) a criticat, decizia administratorului de pensii private NN Pensii de a se adresa clienților printr-un e-mail prin care îi avertiza despre eventualitatea unei naționalizări a pensiilor private, acuzând că este o poziție „excesivă şi neavenită”. (Ei bine, numai pentru că în discuția dezinformării apărea un fond olandez, un „unflat artificial cu pompa” făuritor de tolk-show-uri nu ştia cum să arunce în dreapta şi-n stânga căutând vinovați interni şi musai români numai acea unitate olandeză să nu fie cumva atinsă. Grețoasă slugărnicie! Sau poate interesată?!) La rândul său, Ministerul Finanțelor a negat vehement orice intenție de a naționaliza Pilonul II de pensii. Premierul i-a cerut ministrului să dezmintă public acest lucru, în şedința de Guvern, după ce a fost lansat public un avertisment celui mai mare fond din acest domeniu, NN, societatea olandeză ING.

Viceprimarul comunei Bascov, Gheorghe Nedelea... un viceprimar de excepţie!!!

Locuitorii comunei Bascov, prin alegerile locale din 2016, a obținut un mare câştig "uman" şi profesional, prin alegerea în Consiliul Local a unui locuitor devenit bascovean prin căsătoria cu o bascoveancă, la data de 24 mai 1979. Cariera politică de viceprimar şi-a început-o după două mandate de consilier local în care a dat dovadă de calități deosebite atât în administrația publică prin interpretarea şi punerea în practică a hotărârilor consiliuluimlocal. Acest lucru a determinat acest consiliu, indiferent de culoarea politică, să-l propună pentru numirea sa ca viceprimar. Despre vicele Nedelea, se pot vorbi multe lucruri pozitive, atât din viața sa personală cât şi din viața sa politică. Este un membru devotat al PSD, fiind un membru activ alături de actualul primar care este "social-democrat până-n măduva oaselor". Bărbat chipeş, politicos, sclipitor la minte, în care munca reprezintă chiar o datorie de onoare încă de mic copil. Născut în comuna Oarja acum peste 60 de ani, este bascovean de peste 38 de ani, iar aşa cum arăta într-un "cadru autobiografic", este printre puținii viceprimari care public, declară "mândru că sunt român". Se pare că această mândrie i-a fost insuflată chiar de primarul Gheorghe Stancu aflat la foarte multe mandate pentru funcția de primar. Din punct de vedere cultural, Gheorghe Nedelea, viceprimarul de la Bascov, trebuie spus că "nu este fitecine". A terminat un liceu de tardiție din Piteşti în perioada 1970-1974, după care a terminat Facultatea de Economie şi Administrare a Afacerilor, devenind economist. La prima tinerețe, în afară de a învăța, a fost şi un sportiv favorizat şi de statura sa atletică, jucând handbal, la CSM Piteşti, Dinamo Băneasa, Petrochimistul Piteşti, Dacia Piteşti. În perioada 1974-1976, şi-a satisfăcut stagiul militar cu brio, obținând la lăsarea la vatră gradul de sergent major, ceea ce pentru un tânăr reprezenta foarte mult. După această perioadă, a urmat cursurile de subofițer în rezervă, unde a fost pregătit pentru diverse misiuni specifice, ceea ce dovedeşte că într-adevăr, are reale calități în diverse domenii. Viața viceprimarului Nedelea este plină de neprevăzut şi chiar periculoasă, în sensul că dobândind brevetul de zbor, o anumită perioadă a fost şi însoțitor de bord la Tarom Bucureşti, zburând şi îndeplinind peste 240 de misiuni în toate cele 13 aeroporturi din România. Timp de 3 ani, 1976-1979, şi-a desfăşurat o activitate laborioasă la Combinatul Petrochimic Piteşti, după care, aproape 30 de ani şi-a desfăşurat activitatea la întreprinderea de automobile Dacia- în vremurile de glorie ale acestei mari întreprinderi automobilistice din România. Tot în aceeaşi perioadă, nu a părăsit prima dragoste, reprezentată de sport, care nu l-a părăsit niciodată. În ultimii 5 ani de activitate la uzină, a lucrat la Direcția Vânzări, în care a dovedit reale calități de comunicator. Apoi, timp de 6 ani şi-a desfăşurat activitatea în cadrul Asociației de Dezvoltare Intercomunitară Argeş. Sigur că, în acelaşi timp, nu a uitat dragostea pentru sport, asemănătoare cu a primarului Gheorghe Stancu şi în 1985-1990, a fost arbitru rebublican de handbal şi chiar în 2013-2014, vicepreşedinte al Clubului de handbal masculin HG Argeş.

După o viață laborioasă de două mandate de consilier local PSD, la 01 iulie 2016, a fost ales viceprimar

Fără nicio discuție că la numirea sa ca viceprimar a contribuit întreaga sa activitate desfăşurată în diverse locuri, dobândind o vastă activitate managerială care va sluji intereselor Primăriei Bascov. Numai că, de această dată, viața viceprimarului Nedelea, va constitui aşa cum spunea un film mai vechi, "mondo-cane", adică o viață de câine, că acesta este exemplificarea cea mai corectă pentru munca desfăşurată de oricare viceprimar în sprijinirea acțiunilor importante ale primarului. Iar la Bascov, primarul Gheorghe Stancu a dovedit că într-adevăr cunoaşte la perfecție administrația publică şi regulile de conduită pe care trebuie să le respecte pentru a fi apreciat de alegători. Ca viață familiară, în afară de soția Tania, educatoare în comuna Bascov, actualul viceprimar Nedelea a dat societății 3 personalități tinere precum: pe Andreea -economist, pe Andrei-inginer proiectant şi pe Irena-medic şi lector universitar. Sigur, analizând din diverse surse dezvoltarea personalității viceprimarului Nedelea, putem spune fără să greşim că la Bascov cetățenii, aşa cum spune românul, au ales "omul potrivit la locul potrivit", şi chiar i se potriveşte titlul filmului "Mondo-Cane", datorită loialității şi muncii neprecupețită depusă în cadrul administrației publice, atât ca, consilier, iar în prezent va dovedi că într-adevăr domnia sa va fi un viceprimar de excepție. Mai mult decât atât, avem convingerea că atunci când Gheorghe Stancu, primarul bascovean, care a transformat comuna Bascov într-o localitate industrială importantă, poate cea mai importantă din toate comunele județului Argeş, nu va mai dori să candideze, avem siguranța că viceprimarul Nedelea va fi un demn urmaş care va continua cu inteligență şi pricepere munca în dezvoltarea localității Bascov începută cu peste 20 de ani înainte de primarul Gheorghe Stancu. Viceprimarul Nedelea este apropiat de oameni, este apreciat de aceştia, şi dorim să-i insuflăm domniei sale câteva proiecte de care ar trebui să țină cont. Este vorba ca în întreaga sa activitate viitoare, să se preocupe de dezvoltarea celei mai importante ramuri ale industriei în România reprezentată de turism. Acest lucru este necesar prin faptul că pe teritoriul localității se află o parte din cea mai importantă bază de pregătire şi concurs al unui sport tradițional românesc căruia Ivan Pațaichin l-a ridicat la rang de mare sport care aduce României multe medalii. Mai mult decât atât, Bascovul este turistic prin însăşi relieful său bogat în păduri, drept urmare, foarte mulți locuitori ai municipiului Piteşti şi-au construit locuințe şi chiar pensiuni datorită aerului nepoluat. Sigur este faptul că Gheorghe Stancu a ridicat obiective deosebit de importante printre care: impozanta Casă de Cultură, care este prin Sala de spectacole, la fel ca un teatru în miniatură, apoi modernizarea învățământului, a localurilor de cult reprezentate de biserici, dar şi grija față de copii prin modernizarea căminului pentru copii, precum şi alte importante obiective care obligatoriu trebuie să li se dea şi importanța turistică. Prin întreaga sa activitate, viceprimarul Nedelea dovedeşte că este calm, cultivă relațiile de bună vecinătate, manifestă spirit civic fiind la orice oră din zi şi noapte, gata să răspundă inteligent la solicitările primarului care trebuie spus, că nu sunt puține, datorită exigenței sale. Prin Fişa Postului aprobată de Consiliul Local, viceprimarul Nedelea, avem convingerea că atribuțiunile şi le va desfăşura în spiritul legii şi legalității, aşa cum timp de peste 25 de ani şi le-a desfăşurat actualul primar. La baza întregii sale activități a stat şi vor sta câteva principii precum: "vezi-ți bârna din propriul ochi", "vorba vole scripta male", "urăsc conflictele", "urăsc lipsa de bun simț, mitocănia şi lipsa de solidaritate".

***N.R.:** Începând cu acest număr, atunci când vom constata că din rândul celor 100 de primării comunale există şi alți viceprimari cu calități manageriale şi intelectuale, vom iniția o pagină dedicată viceprimarului comunal şi de la 01 mai 2017, vom iniția şi PAGINA BIOGRAFICĂ A PRIMARULUI. Acest lucru este absolut necesar, datorită faptului că indiferent de culoarea politică, cetățenii alegători trebuie să-şi cunoască valorile care îi conduc destinele pentru o viață şi un trai mai bun pentru ca satul românesc, tradițional, să se conserve şi să trăiască în continuare, mii de ani. Aceasta în condițiile în care "viața la români s-a născut la țară", cu bunele şi relele sale, cu asfaltare şi noroi, cu produse tradiționale nepoluate şi netransformate, cu meşteşuguri chiar de la daci învățate, precum creşterea animalelor, lucru manual pentru casă, etc. De toate acestea în perioada mandatului viceprimarului trebuie să le adapteze la condițiile localității care o reprezintă. Viceprimarului Nedelea, nu-i dorim decât: succese, sănătate şi viață lungă!*

ASOCIAŢIA PRIMARILOR ARGEŞENI, PREŞEDINTE D. BOŢILĂ

Deşi are un Centru Naţional de Informaţii Turstice...

Oraşul Mioveni „la răscruce de vânturi”, privind potenţialul turistic

În cursul anului 2014, din iniţiativa primarului Ion Georgescu şi a Consiliului Local, oraşul Mioveni a obţinut o finanţare nerambursabilă pentru proiectul intitulat "Centrul Naţional de Informare şi Promovare Turistică" a oraşului Mioveni, realizat prin programul operaţional regional 2007-2013, axa prioritară 5. Acest proiect avea o importanţă capitală privind dezvoltarea ulterioară a oraşului Mioveni, având în vedere necesitatea promovării potenţialului turistic, în vederea creării infrastructurii necesare pentru ca oraşul acesta frumos, curat, să devină un subiect de atracţie pentru cetăţenii României, dar şi pentru mulţi cetăţeni francezi. Aceasta, ca urmare a existenţei marii Uzine Dacia Renault, uzină în continuă dezvoltare şi care va dăinui încă foarte multe deceniiîn acest loc.

Necesitatea acestui proiect

Principalul rezultat în urma implementării acestui proiect îl reprezintă creşterea gradului de informare a turiştilor care ori vizitează oraşul pentru modernitatea sa, dar şi datorită operatorilor economici care vin cu treburi de afaceri la Uzina Dacia. Din iniţiativa rapidă a primarului şi Consiliului local, acest centru de informaţii, chiar funcţionează de la început, prin cele 2-3 locuri permanente care asigură operarea efectivă a centrului. Aceasta în condiţiile în care în Argeş, deşi sunt în jur de 7-10 centre de informaţii, doar 2-3 au încadrate personal. Sigur că primăria are obligaţia de a face demersuri la actualul Minister al Turismului nou înfiinţat, pentru ca aceste centre să funcţioneze eficient, iar prin ele să se mărească numărul turiştilor vizitatori, urmarea fiind dezvoltarea economică a oraşului. Fără acest lucru şi fără sprijinul Ministerului Turismului şi a agenţiilor de turism (ANAT), aceste centre sunt doar bani cheltuiţi degeaba. Fără nicio discuţie, că proiectul iniţiat de primar şi Consiliul Local, poate reprezenta doar un lucru fără conţinut dacă primăria nu impulsionează numeroase demersuri către Ministerul Turismului şi, de ce nu, chiar întocmirea unui plan detaliat privind promovarea turistică a oraşului, a obiectivelor turistice, etc. Prin modul deosebit de administrare a oraşului Mioveni, acesta poate reprezenta un model important pentru toate oraşele din România. Aceasta în condiţiile în care, conducerea judeţului din ultimii 2-3 ani nu manifestă niciu fel de interes faţă de promovarea importantului potenţial turistic al judeţului Argeş, iar oraşul Mioveni fiind un pilon în cadrul acestui proiect. Este ştiut de foarte mulţi cetăţeni din afară, că judeţul Argeş prin cele două capitale, Curtea de Argeş, Câmpulung Muscel, reprezintă existenţa milenară a poporului român pe aceste meleaguri. Şi este foarte grav că acest lucru nu este exploatat economic şi, de ce nu, în primul rând turistic. Spunem acest lucru, pentru că, doar atât i-a mai rămas României în actualul plan al Consiliului Europei care a transformat ţara doar într-o piaţă de desfacere. Măcar pentru ca această piaţă să producă bunăstare pentru cetăţeni, Argeşul are nevoie de promovarea intensă, probabil fiecare piatră să fie pusă în valoare datorită milenarei existenţe pentru turişti, care vor să cunoască existenţa milenară a dacilor liberi. Pentru că, probabil va afla şi conducerea judeţului că Cetatea Domnească de la Curtea de Argeş şi Câmpulung a apărut ca urmare a dacilor liberi care nu s-au supus stăpânirii romane. În acest sens, ultimele lucrări ştiinţifice dovedesc că poporul român nu se trage din roman. Aceştia au fost doar cuceritori. Poporul dac s-a protejat, şi-a protejat cultura, existenţa, drept urmare cetăţile de la Câmpulung, Curtea de Argeş, Piteşti, şi în alte locuri, dovedesc cu prisosinţă acest lucru. Pentru toate acestea, s-a înfiinţat acest centru de informare, iar personalul de la aceste centre de informaţii, printre care şi cei de la Centrul Naţional de Informaţii din Mioveni, au obligaţia de a fi buni cunoscători ai judeţului. În acest sens, credem că este necesară o sesiune specială a Consiliului Local cu privire la dezvoltarea fenomenului turistic necesar la Mioveni, având în vedere faptul că există obiective şi relicve la Mioveni care datează de peste 1000 de ani. Acesta trebuie să fie obiectivul care să fi necesitat înfiinţarea acestui centru.

Bani am luat... bani am dat... domnul fie lăudat!

Pentru înfiinţarea acestui centru, s-a alocat suma de 564.000 lei, din care 403.000 lei prin fonduri europene, 34.000 prin contribuţia Guvernului şi 9000 lei prin contribuţia Consiliului Local. De aceea, putem spune că înfiinţarea acestui centru a fost rentabilă, Consiliul Local alocând o sumă infimă pentru construcţii şi dotări. Poziţia centrului a fost bine aleasă, fiind pe intrarea principală în oraş, iar în apropiere, aflându-se într-o fază importantă de construcţie, unele obiective care, pot prin utilizarea lor să contribuie la dezvoltarea turistică a zonei. Amintim în acest sens Sala Sporturilor, Bazinul de Înnot şi foarte multe alte obiective construite pe un teren neproductiv al primăriei. Acest centru de informaţii, prin proiect a fost dotat modern cu toate utilităţile. Aşa cum este prezentat în pliantul de promovare, care trebuie să spunem deschis, că este destul de sărăcăcios ca formă, în condiţiile în care în Mioveni se găsesc peste 17 monumente istorice, în fruntea cărora se află fastuoasa catedrală inaugurată în anul 2012 pe timpul mandatelor primarului Ion Georgescu. Credm că ar fi necesar ca acest pliant întocmit de Regio, ai cărui specialişti nu prea au avut treabă cu cunoştinţe în domeniul promovării turistice, fapt demonstrat prin "micimea plaintului", "micimea scrisului", de parcă toţi turiştii care vin în Mioveni au vederea de vultur, sau au nevoie să poarte ochelari. Vorbind despre acest pliant, putem spune fără să greşim că este făcut nu de un profesionist, ci probabil chiar de un ageamiu în problemele dezvoltării turismului. O altă carenţă a acestui centru pe care domnul primar o cunoaşte, este faptul că din acest centru de informaţii turiştii nu primesc informaţii mai complexe din punct de vedere turistic, privind unităţile de cazare şi alimentaţie publică, care sunt destul de multe, cu posibilitatea de a se înmulţi. Având în vedere existenţa Uzinei Dacia, Consiliul Local, obligatoriu trebuie să desfăşoare o activitate privind înfrăţirea oraşului Mioveni cu mai multe oraşe din Franţa, încât în foarte scurt timp pe stradă, în Mioveni să se audă vorbind franţuzeşte.

ASOCIAŢIA PROFESIONALĂ DE TURISM ARGEŞ ŞI ASOCIAŢIA PRIMARILOR ARGEŞENI

Preşedintele Trump... îşi arată "muşchii" faţă de "pitica ţară-Siria"

Prin cele 60 de rachete americane în Siria, SUA încalcă grosolan suveranitatea unei ţări

SERIAL

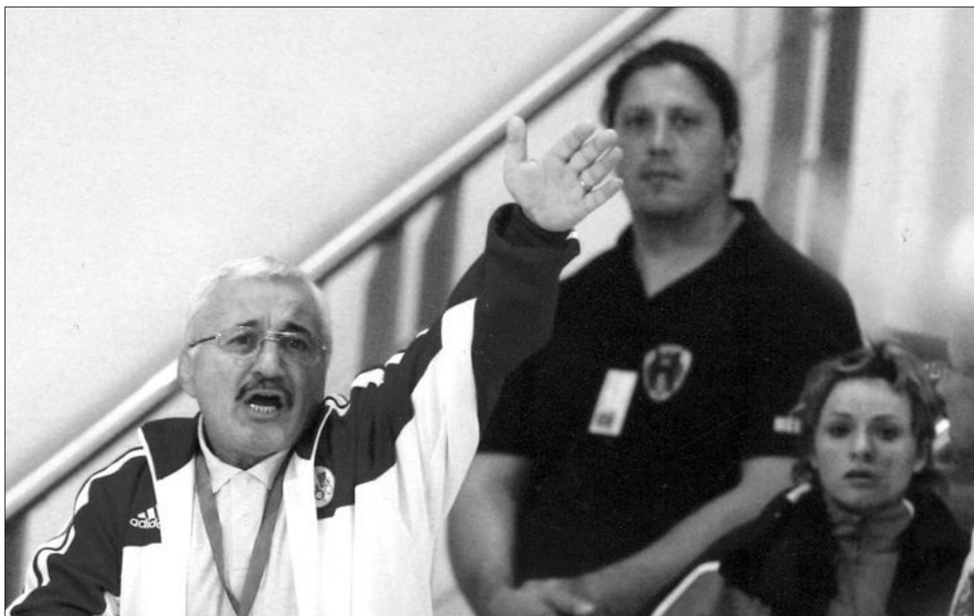
Armata americană a încălcat deseori „Declaraţia de independenţă" de acum aproape 300 de ani

În dimineața zilei de 07 aprilie 2017 ne-am trezit, ca în urmă cu 77 de ani și trei zile, sub funestul comuniucat de radio că armata Statelor Unite a executat un bombardament distrugător asupra unei localități din ... Siria, (de astă dată). Aveam să aflăm, pe calea undelor hertziene, că de pe un vas din estul Mării Mediterane, 59 de rachete Tomahawk au loovit localitatea Khan Sheikhoun, din provincia siriană Idlib, în urma cărora şi-au pierdut viața cel puțin 87 civili, din care 31 erau copii. Ordinul de atac a fost dat de noul preşedinte, Donald Trump, la orele 2040 (0040GMT, 0240 la Bucureşti). Mulți aleşi americani (membri ai Congresului), i-au reproşat că nu a consultat Congresul înainte de a lovi Siria, ceea ce l-a determinat pe preşedinte să transmită, post factum, o scrisoare liderilor celor două camere pentru a-i informa şi a-i avertiza (cu o cinică inconştiență), că sunt posibile noi acțiuni: „Am acționat pentru interesele vitale ale securității naționale şi politicii externe a Statelor Unite, conform autorității mele constituționale de a conduce operațiuni internaționale în calitate de comandant suprem"! Pentru a înlătura orice dubiu, o declar de la bun început că, în ce mă priveşte, am fost şi sunt un susținător al alegerii actualului preşedinte al SUA considerând că aşa şi numai aşa acest colos, ce riscă să devină cu picioare de lut, să se revigoreze. Numai că, iată, acum se ridică foarte serios problema cui îi încredințăm „butonul nuclear". Pentru că, dacă un dram de nebunie este necesar pentru a introduce noi reguli administrative interne, acest dram poate fii deosebit de periculos în ce priveşte tendințele hegemonice internaționale. „Statele Unite (spune mai departe în scrisoarea sa, Donald Trump), vor efectua acțiuni suplimentare, pentru a continua să apere importantele lor interese naționale", încât te întrebi care interese şi, dacă nu cumva, pe preşedinte l-a luat gura pe dinainte, devoalând mai vechile suspiciuni de petrointerese în Orientul Mijlociu la care Statele Unite n-au renunțat niciodată. Dl.Trump îşi justifică lovitura asupra bazei aeriene Shayrat prin faptul că, țineți-vă bine, „Serviciile americane de informații indicau faptul că forțele militare siriene care operează de la această bază sunt responsabile de atacul chimic împotriva unor civili sirieni din provincia Idlib, la 4 aprilie". Cine, însă, garantează că nu este o aceeaşi „gogoaşă" pe care alt preşedinte a încercat să o vândă lumii, aceea a armelor irakiene de distrugere în masă, arme pe care nici azi nu le-a găsit cineva (poate doar facturile prin unele fabrici americane de astfel de jucării...). Continuându-şi mincinoasele justificări, preşedintele scrie Congresului că „Am ordonat această acțiune pentru a afecta capacitatea armatei siriene de a efectua alte atacuri cu arme chimice şi a descuraja regimul sirian să utilizeze sau să dezvolte arme chimice". Mulți congresemeni şi-au exprimat regretul pentru lipsa de comunicare a Casei Albe înainte de această acțiune militară. atrăgând atenția preşedintelui SUA că trebuia şi trebuie să ceară permisiunea Congresului sau în orice caz avizul acestuia înainte de a declanşa asemenea lovituri precum cea împotriva Siriei. Provincia Idlib se află sub controlul unei alianțe a rebelilor, compusă în principal din fosta ramură a organizației Al-Qaida în Siria, şi este frecvent bombardată de aviația regimului şi a aliatului său rus. Cine şi cu ce autoritate ne poate informa dacă localitatea Khan Sheikhoun este sau nu o localitate care se opune rebelilor şi, deci, a grupărilor ISIS? Atacul cu arme chimice din 04 aprilie este doar presupus (chiar şi de informațiile serviciilor secrete care îl informează pe preşedintele Donald Trump) a fi opera regimului lui Bashar al-Assad. De ce oare acest atac n-ar fi putut fi opera celeilalte părți, adică opera rebelilor şi a adepților ISIS?! i cine are dreptul ca, pe o simplă bănuială (suspiciune rezonabilă, nu-i aşa?) să trimită 59 de rachete pentru a face alte victime, posibil la fel de nevinovate. În atare condiții, pe mine ca cetățean neutru, mă face să fiu legitim în a crede în dreptul aliaților lui Assad să considere ilegală prezența forțelor americane în nordul Siriei şi în drept ca centrul tuturor trupelor de comandă aliate ale preşedintelui sirian Bashar al-Assad, care includ forțe din Rusia, Iran, Hezbollah şi alte miliții, să avertizeze Statele Unite că va răspunde cu forța în cazul unui nou atac în Siria. Ceea ce Statele Unite au comis este o agresiune împotriva Siriei şi oricărei agresiuni i se poate răspunde cu forță împotriva oricărui agresor, iar America ar trebui să cunosacă capacitatea Siriei şi a aliaților săi de a răspunde! Acțiunile surpriză ale SUA au creat o mare îngrijorare nu numai în zonă. Trump, se poate spune, l-a provocat pe Putin în Siria. Cum va răspune liderul de la Kremlin?, se întreabnă acum, cu mare preocupare, cetățeanul responsabil de soarta planetei, de oriunde s-ar afla el. După ce Donald Trump l-a provocat pe liderul de la Kremlin (pentru că aşa apare în ochii comentatorilor politici şi de presă) chiar pe terenul lui, ambasadoarea SUA la ONU, Nikki Haley, a declarat că înfrângerea Statului Islamic, scoaterea Siriei de sub influența iraniană şi alungarea preşedintelui sirian Bashar al-Assad sunt priorități pentru Washington. Doamna ambasadoare nu mai spune în virtutea căror drepturi îşi creează SUA asemenea priorități. În schimb, şeful diplomației americane, Rex Tillerson, urma să facă o vizită la Moscova, iar întâlnirea cu ministrul rus de externe nu s-a limitat doar la explicații, asta o poate pricepe orice novice. Ne putem, în schimb, întreba, ce urmăreşte Donald Trump prin atacul asupra unei baze militare?... De ce nu au activat ruşii sistemul antirachetă pentru a dejuca atacul? ... Preşedintele SUA a ordonat atacarea bazei de unde, susțin SUA, au decolat bombardierele armatei siriene sfidându-l pe liderul de la Kremlin. În plus, nu-i împiedică nimeni pe oficialii americani să vadă o Sirie paşnică cu Assad acolo. Aceste comentarii arată o diferență de abordare față de declarațiile făcute de Haley înainte ca Statele Unite să lovească baza aeriană siriană cu 59 de rachete Tomahawk, ca represalii pentru ceea ce ele afirmă că a fost un atac cu arme chimice al forțelor lui Assad vizând civili sirieni. Andrei Kortunov, directorul Consiliului Rus pentru Politică Externă, think-tank cu sediul la Moscova, este de părere că Putin a fost luat prin surprindere de decizia lui Trump de a ataca Siria. „Să ne amintim că Trump a lăsat altceva să se înțeleagă şi anume că este adeptul unei linii mai indulgente în privința lui Assad. Apoi, Rusia însăşi s-a arătat pregătită să îşi modifice abordarea față de preşedintele sirian, dacă se va dovedi că Assad este vinovat de atacul cu armament chimic", a comentat politologul rus. Este limpede, că Trump vrea să ia distanță de politica predecesorului său, Barack Obama, care, deşi a vorbit de nenumărate ori despre o „linie roşie" care nu trebuie depăşită, a ezitat să aprobe o intervenție militară în Siria. Atacul american dovedeşte că diplomația rusească a eşuat în Siria, prin exces de încredere (să se fi repetat eroarea făcută de Stalin cu atitudinea față de Hitler până în 1940?!). „Timp de patru ani, ruşii au reuşit să împiedice o agresiune americană în Siria. Se dovedeşte însă că dictatorii nu sunt recunoscători şi nu profită de şansele lor, dar şi că Trump este mult mai ferm decât Obama". Prezența militară rusească a pierdut, peste noapte, foarte mult din importanța căpătată în 2015. Până acum, reacțiile Moscovei la atacul american au fost un amestec de furie şi consternare, dar şi de speranță că dialogul, oricum precar, cu Statele Unite nu se va deteriora suplimentar. Serghei Lavrov, ministrul rus de Externe, a declarat că atacul american asupra bazei aeriene din Siria reprezintă un act de agresiune pe baza unui pretext suspicios şi a comparat acțiunea cu intervenția militară a Statelor Unite în Irak din anul 2003, ceea ce, în opinia noastră, este foarte adevărat. La fel de adevărat este că atacul aerian american asupra regimului sirian „face jocul terorismului". Ministrul de Externe de la Moscova, Lavrov, a reafirmat că acuzațiile potrivit cărora regimul sirian este responsabil de atacul chimic asupra localității Khan Sheikhoun, în provincia Idlib, „nu sunt în conformitate cu realitatea". Secretarul de stat american, Rex Tillerson, la rândul său a calificat drept „foarte dezamăgitor" răspunsul vehement (şi îndreptățit am spune noi) al Rusiei la bombardamentul american. Până la întâlnirea Lavrov- Rex Tillerson, Statele Unite avertizau că sunt pregătite să lanseze noi atacuri aeriene împotriva regimului sirian şi să impună noi sancțiuni economice, lucru ce poate altera pentru viitor tonul discuțiilor SUA-Rusia. „Suntem pregătiți să facem mai mult, dar sperăm că nu va fi necesar", a avertizat ambasadoarea americană la ONU, Nikki Haley, în Consiliul de Securitate, Consiliu luat el însuşi prin surprindere şi pus în fața faptului împlinit. Diplomata a făcut această declarație într-o reuniune de urgență a Consiliului consacrată primei acțiuni militare a Washington-ului împotriva regimului lui Bashar al-Assad în cei şase ani de război. Atacul a avut loc la trei zile de la presupusul atac chimic asupra oraşului rebel Khan Sheikhoun, în nord-vestul țării, soldat cu cel puțin 86 de morți, care a şocat lumea, iar puterea siriană a fost arătată cu degetul. Pentagonul îi suspectează pe sirieni că au fost ajutați în această operațiune, însă militarii americani nu au mers până la a acuza direct Rusia. Oricum, motivația SUA este şubredă, cusută cu ață albă şi nu face decât „să arate muşchii SUA"... „Statele Unite au atacat teritoriul suveran al Siriei. Noi catalogăm acest atac drept o încălcare flagrantă a dreptului internațional şi un act de agresiune", a declarat reprezentantul Moscovei la ONU, Vladimir Safronkov. Rusia a mai subliniat că atacul n-a fost deloc eficient şi că doar jumătate din rachete au explodat în baza vizată.

(continuare în numerele viitoare)

VICTOR VERNESCU

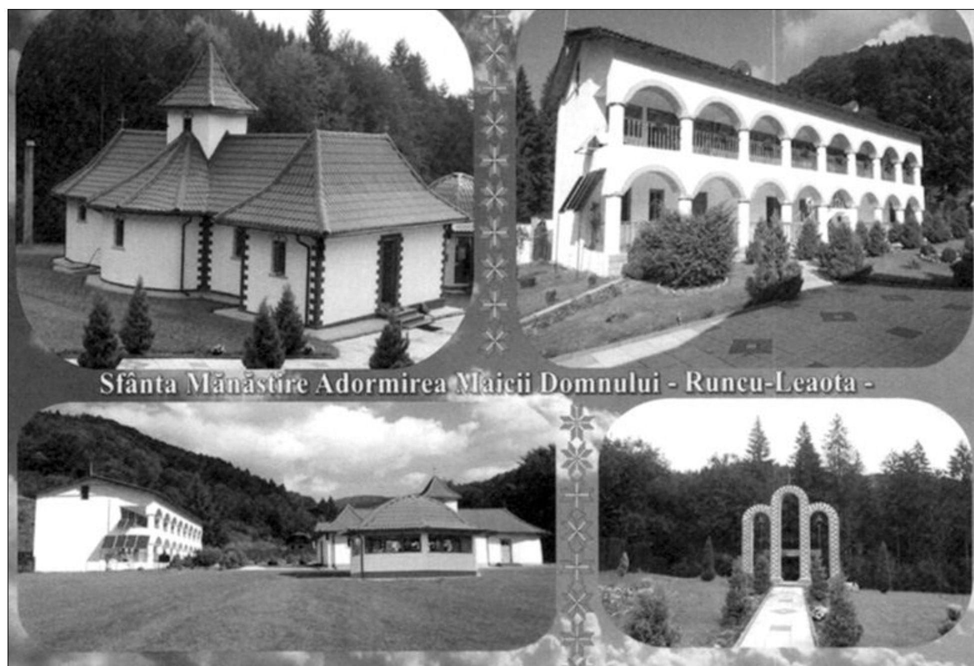
IMAGINI UITATE, DAR FOARTE IMPORTANTE

Cine este Partidul Social Democrat şi care este filozofia sa politică?

Evenimentele din decembrie 1989, au generat importante schimbări pe eşichierul politic European şi chiar mondial. După descătuşarea cetăţenilor de aşa-zisa doctrină „comunistă", care, trebuie precizat, pentru ştiinţa tuturor, că aşa-zisul comunism, practic, nu a existat pe glob ca societate. Comunismul a fost doar o teorie filozofică, „exportată" de englezi şi germani. În primele luni ale anului 1990, în România, au luat fiinţă peste 200 partide politice, fiecare purtând denumiri care mai de care mai trăznite, începând cu „liber-schimbiştii" şi alte denumiri de partide, datorită faptului că prin legea partidelor politice, aveai dreptul: ca un partid să aibe 3 membrii, să te înscrii şi să-ţi construieşti un partid. În acea perioadă de adânci frământări, s-au detaşat câteva partide devenite apoi „partide istorice", precum: Partidul Naţional Ţărănesc, Partidul naţional Liberal, şi Partidul Social Democrat, ultimul având ca lider pe Sergiu Cunescu. Prin actul din 12 februarie 1990, public, Partidul Comunist Român a fost desfiinţat, înfiinţându-se, în aceeşi perioadă, Frontul Salvării Naţionale, o organizaţie apolitică, care avea ca scop înglobarea tuturor curentelor politice apărute după 22 decembrie 1989, din rândul cărora s-a detaşat ca mişcare puternică, acest FSN din care s-au desprins partidele istorice. În schimb, o grupare din cadrul FSN-ului, a făcut o alianţă cu Partidul Social Democrat condus de Sergiu Cunescu, care a avut o priză mare la majoritatea populaţiei care pe timpul acela era aproape eminamente muncitorească, din care făceau parte toate obiectivele economice construite în următorii 30-40 de ani. În acea perioadă, noul partid, Partidul Social Democrat avea o conducere bicefală, un preşedinte din partea partidului istoric – PSD, şi un preşedinte din partea aripii fostului FSN în fruntea căruia se afla omul politic dizident, Ion Iliescu. În acest context, PSD avea la bază o mare influenţă politică din partea majorităţii cetăţenilor, fapt dovedit prin alegerile din 1990-1992, când, au obţinut un scor zdrobitor de aproape 80% în defavoarea celor două partide istorice PNŢ şi PNL.

Scurtă istorie pe care alegătorii din 11 decembrie 2016 au datoria să o cunoască

Ideile socialiste au pătruns în Principatele Române prin intermediul tinerilor care îşi făceau studiile în străinătate, transferul de idei făcîndu-se mai ales pe filiera franceză, datorită predilecţiei pentru cultura franceză. Mai ales după revoluţia de la 1848, ideile socialiste au fost propagate prin intermediul presei muncitoreşti şi socialiste, reprezentate de Telegraful român(1865), Analele tipografice (1869), Uvrierul şi Lucrătorul român (1872). În jurul acestor publicaţii s-au format cercuri socialiste, în cadrul cărora s-au afirmat personalităţi ca Titus Dunca, Zamfir Arbore, fraţii Ioan şi Gheorghe Nădejde. Un aflux important l-a avut venirea în ţară a unui grup de emigranţi ruşi şi basarabeni, cunoscuţi sub numele de narodnici, prigoniţi de autorităţile ţariste, între care se remarcau Constantin Dobrogeanu-Gherea, Nicolae Zubcu-Codreanu şi dr. N. Russel. Ei au adus o infuzie nouă de idei socialiste de tip anarhist, dominante în Rusia, dar şi de tip german, prin intermediul mai multor reviste, între care s-a remarcat Contemporanul (1881). În paginile acestuia au publicat articole socialişti de marcă -Vasile Conta, Constantin Dobrogeanu-Gherea, Vasile G. Morţun, Theodor Speranţia, Sofia Nădejde, Anton Bacalbaşa,Constantin Mille, Vasile Lates ş.a. Ei au dat o orientare modernă mişcării socialiste româneşti, prin sprijinirea implicării în lupta politică legală. Această orientare s-a concretizat prin apariţia, în 1886, a studiului lui Gherea, Ce vor socialiştii români? Expunerea socialismului ştiinţific şi Programul socialist, o analiză a societăţii româneşti care susţinea formarea unui partid socialist românesc şi o serie de revendicări democratice de perspectivă (votul universal, libertatea presei, egalitatea femeilor cu bărbaţii).

La 31 martie 1893 a fost fondat Partidul Social - Democrat al Muncitorilor din România (PSDMR). Din conducere făceau parte Ioan Nădejde, Vasile G. Morţun, Constantin Dobrogeanu-Gherea, Ion C. Frimu, Mihail Gheorghiu-Bujor, Cristian Racovski, Dimitrie Marinescu, Gheorghe Cristescu şi Ilie Moscovici. Programul adoptat, inspirat din scrierile lui Gherea şi de programul de la Erfurt al social-democraţilor germani, definea rolul PSDMR ca reprezentant al proletariatului român. Principalele direcţii de acţiune ale partidului erau instituirea votului universal, adoptarea unei legislaţii a muncii şi reforma radicală a sistemului agrar în favoarea ţărănimii, organizarea învăţământului gratuit obligatoriu, garantarea dreptului la întrunire, instituirea impozitului progresiv pe venit, descentralizarea şi autonomia comunală. Partidul a adoptat o poziţie moderată, în sensul acceptării cadrului constituţional existent, sub influenţa tripletei aflată la conducerea efectivă: Gherea – Nădejde - Mortun. În 1899 partidul s-a destrămat, iar cluburile muncitoreşti au fost desfiinţate cu excepţia clubului de la Bucureşti, în cadrul căruia au continuat să activeze personalităţi ca I. C. Frimu, C. Z. Buzdugan şi Cristian Racovski.

La 31 ianuarie 1910 a fost înfiinţat Partidul Social Democrat Român (PSDR), condus de I.C. Frimu, Mihai Gh. Bujor, Cristian Racovski, Dimitrie Marinescu şi Constantin Vasilescu. Un rol important continuă să îl joace Dobrogeanu-Gherea, a cărui lucrare, "Neoiobăgia" a avut o influenţă importantă asupra orientării partidului. Legăturile cu alte partide social-democrate au fost întărite prin participarea la Congresele Internaţionalei a II-a de la Basel (1912) şi Copenhaga (1913), unde au fost adoptate rezoluţii pacifiste.

În ce constă politica social-democraţiei actuale

• O economie de piaţa socială (economie mixtă), cu prevederi legale pentru protejarea muncitorilor, consumatorilor şi întreprinzătorilor mici

• Un sistem extensiv şi complex de protecţie socială, pentru a contracara efectele sărăciei şi pentru a proteja pe cei care nu pot să lucreze într-un sistem de piaţă liberă (adică, şomerii şi pensionarii)

• Un nivel de impozitare relativ ridicat, mai ales impozitare progresivă, pentru a redistribui venitul într-o societate

• Un sistem de învăţământ şi sănătate oferit de guvern (public), finanţat din taxe

• Condiţii minime garantate prin lege pentru muncitori (salariu minim, protecţie împotriva concedierii necinstite, etc.)

• Protecţia mediului (deşi multe partide social-democrate nu pun accent pe politici ecologiste)

• Multiculturalism, drepturile minorităţilor şi o politică relativ deschisă faţă de migraţie

• O politică socială seculară şi progresivă. Majoritatea partidelor social-democrate susţin căsătoria între persoane de acelaşi sex, avortul şi politicile liberale privind drogurile recreaţionale.

• O politică externă care promovează democraţia, protecţia drepturilor omului şi, unde este posibil, multilateralismul.

DUMITRU CÂRCENI

România, cuprinsă de "boala globalizării"

Globalizarea tuturor veniturilor

Sau mărirea impozitelor pe neobservate

Autoritățile intenționează globalizarea tuturor veniturilor unei gospodării, iar declarația fiscală va fi completată de un consultant fiscal, care va fi „medicul gospodăriei fiscale” ce va beneficia de onorariu de la Ministerul Finanțelor Publice, a anunțat ministrul de resort, Viorel tefan. Scopul „Rețetei de globalizare a veniturilor este de a genera o creştere a bazei de impozitare”. Astăzi, în România există 360.000 de contracte de muncă part-time ca unică sursă de venit. Aici vorbim de o zonă de muncă la gri, ca să nu spune direct de muncă la negru. Contractul se face pe sumă mică, dar e puțin credibil că cineva poate să trăiască dintr-un asemenea venit... Prin globalizarea veniturilor nu mai au scăpare înbogățiții prin îşelarea ststului (munca la negru, evaziunea fiscală ş.a.). Se va face globalizarea tuturor veniturilor şi dacă ele se situează sub 2.000 lei, atunci impozitul e zero. Dar ce reprezintă „gospodărie”? Gospodărie, în spiritul viitoarei legi, din perspectivă fiscală, înseamnă un grup de persoane care pot sau nu să fie rude, dar se gospodăresc împreună şi atunci acceptă pe propria declarație să se înregistreze la fisc cu patrimoniu comun. În acest caz, unul dintre ei devine reprezentantul lor în relația cu fiscul, iar între reprezentantul lor şi fisc va fi consultantul fiscal. (Mie, personal, nu-mi este clar însă cum globalizarea veniturilor va aduce în zona albă banii plătiți cash, din buzunar, persoanelor plătite prin contracte de muncă part-time). Ministrul a făcut referire şi la veniturile obținute din drepturi de autor. Începând cu 1 ianuarie (2018), venitul salarial va fi impozitat cu 10%, nu cu 16%. Alături de veniturile salariale se vor contoriza şi veniturile din alte surse, precum, spre exemplu, drepturile de autor. Însă acestea sunt şi în prezent impozitate cu 16% după ce se scade din venitul brut o deductibilitate de 20%. Statul va introduce un plafon de cheltuieli deductibile, pentru care nu se calculează impozit pe venit. Acesta este şi în prezent, la veniturile din chirii, drepturi de autor etc. Acest plafon, este astăzi de 40%, până la care se apreciază că nu reprezintă venit, ci cheltuieli obligatorii pentru a realiza venitul. Acest plafon de 40% se scoate din calcul şi diferența de 60% se alătură veniturilor de natură salarială. Pentru stabilirea impozitelor, se calculează veniturile cu deducerile aferente pe fiecare categorie. Se creează, astfel, o bază de impozitare prin cumularea tuturor veniturilor de acest gen, după care se diminuează cu sumele rezultate din drepturile de deducere. În acest context consultantul fiscal este „medicul gospodăriei fiscale”. El va fi de profesie liberală, va beneficia de un onorariu din partea Ministerului de Finanțe, aşa cum medicul primeşte plată de la Casa de Sănătate, în funcție de câte gospodării are în administrate. Acest consultant fiscal va fi cel care va completa declarația fiscală pentru gospodăria respectivă. Fiind un bun cunoscător al legii, el va şti să valorifice toate facilitățile de care poate să beneficieze gospodăria. Se va realiza un venit global brut din care se scad deducerile, precum 1.600 lei sau 1.200 pentru fiecare copil în funcție de venitul realizat lunar, asigurările la fondurile de pensii, asigurările de sănătate, taxele de şcolarizare, de educație a copilului ş.a.. Pe diferență se va aplica cota de impozitare. Din ce a rămas, se aplică impozit de 10%, dacă ce rămâne acolo este peste 2.000 lei. În România ar fi nevoie de circa 35.000 de consultanți fiscali. Dacă se schimbă regula de la 1 ianuarie 2018, prima declarație de acest gen va fi în mai 2019. inta este ca în decembrie 2018 să fie rezolvată problema consultanților fiscali, astfel ca între decembrie 2018 — mai 2019 să se facă această arondare a consultanților fiscali pe gospodării. Ideea este ca un consultant să asiste în medie 200 de gospodării, ceea ce este fezabil. Li se asigură şi un onorariu suficient de tentant, poate să se ducă până la 10.000 lei, pe medie. Consultantul fiscal poate să fie şi consilier pe plasamente, poate să dea un sfat pe plasamente pe bursă sau depozite la bănci. El devine ca un medic financiar al familiei. Ei bine, deşi această formulă de impozitare este uzuală în multe țări dezvoltate ale lumii, ignoranța factorilor şi vectorilor de opinie de la noi, îi face ca, până să se străduiască să înțeleagă mecanismul au purces la ceea ce este mult mai simplu, şi anume la a vulgariza totul şi de a lua în derâdere, atât pe ministrul finanțelor publice, cât şi întregul guvern şi partidul care îl susține. Este modul nostru de a forma deprinderi şi conştiințe şi garanția sigură că ne vor trebui, vorba poetului, „Mii de ani” pentru a-i ajunge din urmă pe cei aflați la ani lumină în fața noastră astfel încât, continuând parafrazarea, ei erau pe când nu se vedeau, azi îi vedem dar nu mai sunt. Suntem doar noi pentru a putea mărturisii diferența ce ne desparte...

LIVIU LEHLIANU

Este bine să ne cunoaştem organismul, ştiind că...

- ...cele mai mici cantități de apă din organismul uman le conțin dinții (0,0014%) şi ti rele de păr (4%);
- ...măduva osoasă produce zilnic 100 000 000 000 globule roşii şi tot atîtea sunt distruse, în fiecare zi, în splină;
- ...prin rinichi se filtrează 120 ml plasmă în fiecare minut, 180 l în 24 de ore, ceea ce înseamnă că într-un interval de 24 de ore tot sîngele se "curăță" trecînd prin rinichi de 30 de ori;
- ...greutatea corpului omului este de 50 de ori mai mare decît a creierului;
- ...în întreaga viață (circa 70 de ani) omul bea aproximativ 7 vagoane de apă (70000 l);
- ...Inima pompează în organismul omului 4 200 cm3 de sînge pe minut, 2 520 l pe oră, aproape 60 de tone în 24 de ore şi aproximativ 34 de garnituri de tren, a cîte 50 de vagoane-cisternă fiecare, într-o viață de 70 de ani;
- ...părul omului creşte în medie, anual, 40 cm, iar unghia 6 cm;
- ...pielea corpului omenesc are o suprafață de 1,5-2 m2, iar grosimea de 1mm;
- ...un fir de păr are durata medie de vîrstă de 12 ani;
- ...glandele salivare ale omului produc zilnic 1 000 g salivă;
- ...corpul omenesc are în componența sa peste 500 de muşchi, care însumează 1/2 din greutatea sa;
- ...în scoarța creierului uman există 14 miliarde de celule nervoase;
- ...cu toate regulile de igienă, pe întregul corp omenesc se găsesc aproximativ 100 000 000 de microbi;
- ...din 7 în 7 ani se reînnoiesc toate celulele corpului nostru.

I. MURGAN

„ODĂ” negativă pentru falsul preşedinte Iohannis

DU-TE, NEAMȚULE!

Du-te, neamţule, urgent, afară,
Că eşti fals şi gura ţi-e amară,
Rânjetele-ţi sunt tot mai scârboase,
Du-te, că ai, totuşi, şase case!

Du-te, arogantule, acasă
Și în pace ţara mea o lasă,
Că atâta ură ai în dinţi,
Fără să clipeşti, provoci şi minţi.

Du-te, prefăcutule-n Florida,
Că distrugi pădurea, ca omida,
Banii mulţi şi groşi din găuri ia-ţi-i,
Că-s făcuţi onest, din meditaţii.

Calculele mint şi nu se leagă:
Nici de meditai o lume-ntreagă
Nu făceai averi cu banii gheaţă,
Câtă fizică ai dat pe piaţă?

După ce i-ai dat sclipici şi-un os,
Ai vândut Sibiul, dubios,
Case, ari, biserici şi licenţe,
Și fără acte şi fără competenţe.

Din şofer şi din tălmaci de rând,
Preşedinte ai ajuns curând,
Dar nu uită cei ce te ştiau
Cum vindeaţi copiii, mai pe şleau.

Și-n pas cu pas, ai scris o carte-farsă,
Că fierbe ţara, de mă tem ca iar să
Iasă lumea-n şuturi să te scoată,
Umilită la greu şi supărată.

Ai în palmares şi porniri penale,
Slugă fiind tu la multinaţionale,
La germani ai fi vechiul umil,
Că nu te-ar ţine nici într-un azil.
Dar acum, că v-aţi făcut voi plinul,
Și ai benzină, să atingi Berlinul,
Parcă tu ai crescut sub două cloşti,
Că nasc şi nemţii hoţi, mutanţi şi proşti.

Mai du-te, mutălăule-n pădure,
Că tu austrieci aduci s-o fure,
Du-te dar, harta noastră să nu moară,
Că trădător nu eşti şi n-ai o ţară!

Du-te, că ne-ai lăsat o mare rană,
Și compromiţi emblema ta germană,
Ai cam făcut din falsuri milionul,
Și ne-ai scuipat în faţă ghinionul.

Hai, du-te, camarila stă să-ţi cadă,
Și n-o să scapi în nicio ambasadă,
Că şi stăpânii-n piesa lor obscenă,
Brusc ei te vor abandona la ghenă.

Și du-te, joacă tenis pe-ndelete,
Somn tu predă la prânz la nişte fete,
Și mergi la schi sau trage schnell de fiare
Sau brusc revino în imobiliare.

Și du-te-n Hermannstadt, profil de brânză,
Că pe la Cotroceni făcuşi osânză,
Sau, şi mai bine, Werner, du-te-n cuşcă,
Ai de grijă, tată, că poporul muşcă.

Du-te, şi urma să nu-ţi mai rămână,
Că te-or primi măcar măgar la stână,
Inima de sibieni, să ştii, e bună,
Până te-o face, fără să ţi-o spună.

Ce a-nceput Băsescu, zis matrozul,
Ai continuat tu, formând molozul
Care în jilţ făcut e să vă ţie,
Pe adversari băgând la puşcărie.

Și când erau pe tron Ilici, Ion Iliescu
Și Emilul rector, zis cel Constantinescu,
Ne ziceam: mai rău, chiar nu se poate!
Dar tu, Iohannis le-ai ântrecut pe toate.

Roata vieţii, totuşi, se-nvârteşte
Și eu ţi-o spun acum, pe româneşte:
Vezi tu, că ura lumii se ascute,
Du-te tu, cât ai timp, dar numai du-te!

ANDREI PĂUNESCU

Primăria Piteşti a cheltuit 9 milioane euro pentru „Parcul Ciorilor”

Aşa cum am precizat în repetate numere, lipsa de viziune a Consiliului Judeţean, dar mai cu seamă a Primăriei Piteşti, privind modernizarea Râului Argeş în dreptul municipiului Piteşti, trebuia să reprezinte o prioritate a cheltuirii banilor publici. Recent, trecând peste pasajul de la Dealul Viilor, în dreptul benzinăriei Lukoil, pe malul Râului Argeş, am observat un număr mare de arbori care şi-au găsit "locuinţa ciorească" nu în barba domnului primar Ionică, sau în obrazul domnului preşedinte al CJ Argeş, ci pe ramurile destul de masive ale vaşnicilor plopi. Este posibil ca Piteştiul să păţească ce au păţit şi timişorenii când au fost asaltaţi de un număr impresionant de ciori care acum câţiva ani au făcut viaţa imposibilă cetăţenilor. De aceea, tragem un semnal autorităţilor locale şi judeţene cu privire la unele măsuri, pentru ca înmulţirea exagerată a ciorilor să fie orpită la timp.

D.B.

În atenţia tuturor primarilor argeşeni

CONTRAVENŢIILE CONFORM LEGII NR. 75/1994 PRIVIND ARBORAREA DRAPELULUI TRICOLOR

Constituie contravenţii următoarele fapte, dacă nu sunt săvârşite în astfel de condiţii încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracţiuni:

a) arborarea drapelului României de altă formă, cu alte dimensiuni; alte modele şi cu altă intensitate a culorilor decât cele stabilite potrivit legii;

b) arborarea drapelului României în stare necorespunzătoare;

c) arborarea drapelului României pe perioada desfăşurării evenimentelor prevăzute la art.3;

d) nerespectarea prevederilor art.9 şi 10;

e) intonarea imnului naţional cu alt text şi cu altă partitură decât cele stabilite de lege;

0 nerespectarea prevederilor art 14;

g) folosirea sigiliului cu stema României în alte scopuri şi de alte persoane decât cete stabilite de lege;

h) confecţionarea sigiliilor cu alte însemne.

Constituie infracţiuni şi se pedepsesc conform legislaţiei în vigoare, următoarele fapte:

a) nearborarea drapelului României de către autorităţile şi instituţiile publice;

b) arborarea drapelului sau a fanionului altui stat, cu alte dimensiuni decât cele ale drapelului României şi cu atee ocazii sau în alte condiţii decât cele prevăzute de lege;

c) arborarea drapelului la sediul primăriilor, consiliilor judeţene şi al prefecturilor în alte condiţii decât cele prevăzute de lege;

d) refuzul primarului de a purta eşarfa potrivit prevederilor art.23 sau purtarea unei eşarfe având ah model, alte dimensiuni sau alte culori decât cele ale drapelului României;

e) arborarea altor drapele sau însemne în afară de condiţiile menţionate la art.7 din prezenta lege;

f) îngrădirea dreptului de a purta însemnele naţionale (drapel, stemă, sigilii sau orice însemn naţional asimilat acestora);

g) purtarea sau arborarea pe teritoriul României a drapelelor altor state, stemelor, sigiliilor sau oricăror alte însemne naţionale, statale, regionale sau individuale, care aduc atingere în vreun fel demnităţii, istoriei sau Constituţiei României;

h) purtarea sau arborarea oricărui însemn definit la art.7 alin. 1, fără a fi însoţite de drapelul României, conform normelor şi legislaţiei în vigoare;

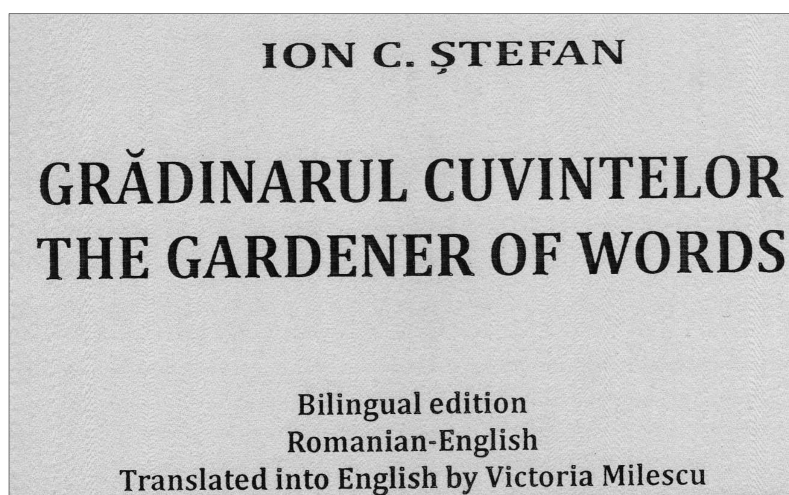
Contravenţiile prevăzute la alin.3 lit.a), b) şi g) se sancţionează cu amendă de la 2 000 lei la 10 000 lei, iar cele prevăzute la lit.c), d), e), f), h), cu amendă de la 5 000 lei la 20 000 lei.

Constatarea contravenţiilor şi infracţiunilor prevăzute la alin.3 şi 4, precum şi aplicarea amenzilor prevăzute la alin.5 se fac de către prefecţi şi împuterniciţii acestora, Poliţia Română, Jandarmeria Română, şi se aplică conducătorului autorităţii sau instituţiei publice, primarului, preşedintelui consiliului judeţean, precum şi persoanei fizice sau juridice vinovate de săvârşirea contravenţiei sau a infracţiunii.

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 319 DIN 8-31 MARTIE 2016

Ion C. Ştefan, „grădinarul cuvintelor”, clădeşte „poezia filozofică”

Recent, am primit la redacție un plic iar la deschiderea sa am dat peste o lucrare interesantă care poartă la fel de interesant titlul. Această carte este opera unui talentat şi prolific poet, scriitor şi editor, pe numele său Ion C. Ştefan, care, cu mult patos, conduce editura "Arefeana". Sigur este faptul că această "lucrare -grădinăritul cuvintelor", pentru mine, reprezintă un lucru nou în peisajul literaturii române, şi chiar un unicat, dacă am în vedere multitudinea de titluri date unor scurte poezii reprezentând gândurile de noapte ale autorului, recunosc că deşi fac în ziarul Reflector Argeşean de vreo 12 ani revista literară, această lucrare nu am ami văzut-o în peisajul literaturii române, poate chiar de la cronicarii vestiți şi continuată de corifeiul poeziei româneşti, Mihai Eminescu. Iată deci, un titlu "eminamente românesc" - "grădinarul cuvintelor", care într-adevăr, înseamnă ceva pentru cultura românească care este tot mai dens pătrunsă de cuvinte franțuzeşti, englezeşti, nemțeşti şi aproape din toată lumea. Este posibil ca Ion C. Ştefan să fi simțit nevoia atrăgând atenția tinerei generații de intelectuali români, că România are nevoie să-şi păstreze nealterată "bogata faună şi floră culturală", pe care autorul Ion C. Ştefan probabil a dorit să amplifice "cultivarea grădinăritului cuvintelor româneşti", cu toate că micuța carte de poezii este o ediție bilingvă, ceea ce dovedeşte că domnia sa nu este un român naționalist feroce, ci un naționalist bine organizat prin cuvinte şi sentimente. Scurtele poezii, probabil au fost "zămislite" în nopțile lungi de iarnă, când deşi afară este frig, Ion C. Ştefan "cultivă cuvintele", iar acestea "germinează" în "grădinarul cuvintelor". Se pare că mai există ceva inedit în "compoziția chimică" a poeziilor lui Ion C. Ştefan. Am folosit cuvântul "zămislit" ca să dau un înțeles biblic existențial al poporului român, care în Biblie, îşi defineşte starea existențială prin: "din pământ te-ai născut, în pământ te vei duce"! Am dorit să înțeleg de ce moştenitorul coroanei engleze, prințul Charles, de aproape 15 ani, vine frecvent în România. Am şi găsit justificarea. Aceasta este determinată de apariția sintagmei dumnezeşti dată statului şi originii poporului român prin "România, grădina Maicii Domnului". Şi se pare că prințul Charles a înțeles unele stări existențiale ale sale, având în vedere şi faptul că în decursul multiplelor secole, a existat o "împerechere" organică şi chiar chimică între diverse dinastii conducătoare, începând cu englezii, francezii, şi se pare că a continuat chiar cu dinastia lui Petru cel Mare. Sigur, ceea ce vreau să spun, nu reprezintă "cuvinte istorice", ci probabil doar o stare de fapt a unor fenomene istorice transpuse prin cuvintele "grădinărite" de Ion C. Ştefan. Din punctul meu de vedere, lecturând scurtele poezii prin care Ion C. Ştefan şi-a dat frâu sentimentelor umane dar şi patriotice, dacă luăm de bun doar poezia "Desfătarea sufletului", prin care din nou face trimitere la biblie, prin versul "Prin toate venele mele". Sigur că venele unui om te duc cu gândul la legătura dintre românul de odinioară şi pământul pentru care şi-a dat viața în decursul milenarei sale istorii. Mai este ceva care contribuie esențial la "perenitatea națiunii române", atunci când spune: "cu un vin bun", "fapt ce credem că autorul s-a gândit istoric la îndeletnicirea poporului dac de cultivare a viței de vie, iar vinul prin compoziția sa generează puterea umană". Sigur că poeziile din cartea autorului "Grădinarul cuvintelor", trebuie savurată şi chiar discutată filozofic, încât cititorul să extragă din conținutul poeziilor atât legătura dintre cultura din vest, cât şi stările multiple ale românului care, aşa cum a reieşit din decursul vremurilor, a ținut să se îmbărbăteze prin "fie vremea cât de rea, tot mai bine-i în țara mea".

D. BOŢILĂ

Elisabeta Iosif, o poetă talentată şi de perspectivă

Apariția unei cărți de versuri, semnată de doamna Elisabeta Iosif, reprezintă o sărbătoare de lumină spirituală şi de triumf al cuvintelor alese, personificate şi învăluite în sentimente nobile, pentru a putea să se adreseze direct sufletele noastre de cititori iubitori de frumos. Prezență activă, totuşi discretă şi rafinată, în lumea literară bucureşteană, directoarea revistei culturale "Cetatea lui Bucur," de reală valoare şi certă popularitate, ea este, mai întâi de toate, o poetă cultă, talentată şi cu un îndelungat exercițiu prozodic,dând la iveală poezii de-o mare sensibilitate, scrise, de obicei, în versuri clasice, ritmice şi armonioase de-o rară expresivitate: "Ai venit din lumină. Ai fost ca zarea/ Verii. Îngenunchind la granițe-talaz/ Prin zidul amintirii. Cu ochii tăi ai colorat şi marea,/ Ce-n vis de toamnă. Mi-ai reaprins ferestre de topaz" (Oceanul iubirii, p. 65). În volumul "icoanele toamnei" veți întâlni teme general umane: neliniştile existențiale, iubirea, admirația față de frumusețile naturii, teama în fața trecerii ireversibile a timpului - tratate însă printr-un filtru sufletesc de-o rară sensibilitate, care marchează,de fapt, eul poetic de excepție al autoarei: "Cui îi mai pasă de iubirea noastră,/ Când iar au înflorit castanii/ Ce-mi lasă luna la fereastră/ Şi-mi iau nelinişte din anii/ Când floarea de cireş, a doua oară/ Îşi mistuie durerea unui mugur?" (Iar au înflorit castanii, p. 63). Tocmai prin astfel de dezvăluiri, Elisabeta Iosif este ea însăşi, prin cea ce o deosebeşte de toți ceilalți poeți, prezentându-se ca o cântăreață neasemenea, aşa cum privighetoarea cântă cea mai frumos dintre pasări: "Se duce iar apusul printre comori marine/ Valul căzut în toamnă se-neacă în destine/ Pe plajă. Captura-i deasă o răspândeşte lung/ Pe mal. Peste umărul serii priveşte des, prelung" (Agoniseală, p. 51). Cuvintele mele nu reuşesc, însă, îndeajuns, să-i prezinte virtuțile sufleteşti şi artistice, care se adresează direct sufletelor noastre, ca sunetele armonioase ale unei simfonii de George Enescu: "Toamna-i o risipă de iubire, de flăcări/ Ce-ngroapă pământul în fluturi-frunze/ Şi calcă alene prin stele, pe roşii cărări/ Când arbori-şi ard veşmântul de muze" (Toamna-i o risipă, p. 33). Iată de ce, odată cu exprimarea admirației mele față de această creatoare de excepție, vă îndemn să vă apropiați cu dragoste şi respect de versurile sale, asigurându-vă că veți avea parte de o lectură dintre cele mai selective: "Zboară şi-acum spre Curtea regală a cerurilor/ Cu veşmântul verde, hrănit de somnul florilor./ Eliberează prințesele cu odăjdii roşii. Amestecând culoarea/ Portocalie a toamnelor, Gânditorul ne străfulgera şi azi, Cântarea (Şi a pictat cuvinte, p. 23). Stimată doamnă a cuvintelor şi autoare a unor volume de versuri de o rară vibrație literară, vă urez mult succes pe mai departe!

ION C. ŞTEFAN

Actualitatea poeziei lui Al. Vlahuţă, privindu-l pe preşedintele Iohannis

1907

Minciuna stă cu regele la masă...
Doar asta-i cam de multişor poveste:
De cînd sînt regi, de cînd minciună este,
Duc laolaltă cea mai bună casă.

O, sînt atîtea de făcut, vezi bine,
De-atîtea griji e-mpresurat un rege!
Atîtea-s de aflat! - Şi, se-nţelege,
Scutarul * lui nu poate fi oricine.

— Ce ţară fericită, maiestate !...
Se lăfăieşte gureşa Minciună.
Că numai Dumnezeu te-a pus — cunună
De-nţelepciune şi de bunătate —

Păstor acestui neam, ce sta să piară,
Ce nici nu s-ar mai şti c-a fost, sărmanul,
De nu-şi afla sub schiptrul tău limanul,
De nu-ţi sta-n mînă bulgăre de ceară.

Că tu sălbatici ai găsit aice,
Sălbatici, şi mişei, şi proşti de-a rîndul,
Ş-o sărăcie cum nu-ţi dai cu gîndul...
Dar faci un semn, şi-ncep să se ridice

Oştiri, cetăţi, palate — lume nouă,
Izvoarele vieţii se desfundă;
De pretutindeni bogăţii inundă,
Şi tu le-mparţi cu mîinile-amîndouă.

Azi la cuprinsul tău rîvneşte-o lume.
E-o veselie ş-un belşug în ţară,
Că vin şi guri flămînde de pe-afară.
Tot crugul * sună de slăvitu-ţi nume.

Ia uită-te, pămîntul ce-mbrăcat e...
Cresc flori pe unde calci, şi rîde firea.
Tu-mparţi norocul numai cu privirea,
Încai ţăranii zburdă pe la sate!...

Şi-i place regelui. E lucru mare
Cum farmecă pe regi Minciuna. Drept e
Că ea, de mult, pe-a tronurilor trepte
A fost cea mai aleasă desfătare.

— Măria-ta, e un străin afară,
Cam trenţăros, dar pare-un om de seamă,
Şi... Adevărul parc-a zis că-1 cheamă...
De unde-o fi... că nu-i de-aici din ţară-

Minciuna palidă-şi topeşte glasul:
— O, nu-l primiţi! Îl ştiu, e vestitorul
De rău, ce face pe-atotştiutorul
Şi vede prăbuşirea la tot pasul.

E cel ce împotriva ta conspiră.
Invidia în inima lui geme
Şi gura lui e plină de blesteme.
Tu nu poţi auzi ce vorbe-nşiră...

— Şi totuşi, zice regele, să vie!
Dovadă că chiar la palat Minciuna
Nu e biruitoare-ntotdeauna.
Fac şi monarhii cîte-o nebunie...

Privind în ochii regelui, străinul,
Cu braţele pe piept încrucişate,
Răspică vorba: — Ţara, maiestate,
E-n durat greu. Tu nu-i auzi suspinul,

Căci muzici cîntă-n juru-ţi. Şi slugarnici
Adormitori, ca-n zid, te-mpresurară,
De nu mai poţi vedea pe cei de-afară,
Pe bunii tăi supuşi — cei mulţi şi harnici.

Că n-ai cercat spre ei să-ţi spinteci cale,
Să ştii şi-n ţara ta ce suflet bate.
N-ai vrut decît spinări încovoiate
Şi guri deschise laudelor tale.

Că de-a fost om să-ţi steie drept în faţă,
Ca pe-un vrăjmaş l-ai depărtat de tine.
Bătrînii pier. Dar oaste nouă vine,
Şi dureroase lucruri mai învăţă!

Părăzi, decor de teatru, luminaţii,
Tot ce pe vulg şi pe copii înşală,
Aceasta-i toată slava ta regală.
Pe tristul gol din juru-ţi — decoraţii !
....
Dar ce e, Doamne, vuietul acesta?
Ce-i hreamătul acesta care creşte?
Se zguduie pămîntul şi mugeşte,
Ca marea, cînd o biciuie tempesta*.

Se-nalţă flăcări, braţe desperate,
Spre ceru-ntunecat, pustiu şi rece.
Năprasnic vîntul nebuniii trece
Şi spulberă noianul de păcate.

În vaiete se prăbuşeşte-o lume
Clădită pe minciuni. Dar ce mînie!
Cum şuieră cumplita vijelie!
Sar fraţii între ei să se zugrume.

Uscata brazdă cere iarăşi sînge.
Femei cu părul despletit, nebune,
Şi-asmut copiii la omor. Genune,
Puhoi de ură ce zăgazu-şi frînge!

Deschide ochii mari bătrînul rege
Şi tremurînd, din jilţu-i se ridică.
Au cine liniştea lui scumpă-i strică?
Ş-al vremii rost el tot nu-l înţelege.

A. VLAHUŢĂ

REDACŢIA REFLECTOR ARGEŞEAN
Strada Tg. din Vale nr. 23, Piteşti, Argeş
(în localul cooperaţiei)
Relaţii la:
- Mobil: 0741-335962; 0733-390136
- Tel: 0348-401072
- Fax: 0348/401938
- Email: reflector_argesean@yahoo.com

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „COTIDIANUL“

Alegeri prezidenţiale în Serbia

Stăpânul absolut al puterii la Belgrad

Când cel mai "amenințător" contracandidat se află la o distanță de circa 40% în sondaje şi este un tânăr comediant care la momentul războiului din Bosnia avea doar patru ani, este limpede că victoria actualului premier, Aleksandar Vucic, în alegerile prezidențiale din Serbia este doar o chestiune de "când". Cei şapte milioane de alegători aşteptați la urne duminică, 2 aprilie, au ales doar asupra necunoscutei celui de-al doilea tur. Născut în 1970, cu studii în Marea Britanie, cu o scurtă experiență de jurnalist în toiul războaielor din fosta Iugoslavie, ales deputat din partea unui partid de extremă dreapta la doar 23 de ani şi ministru al Informațiilor la 28 de ani, sub regimul lui Slobodan Mi-losevic, Vucic este stăpânul puterii la Belgrad. Este lid-erul de facto al guvernului din 2012, când, în calitate de ministru al Apărării şi lider al celui mai puternic partid, a început să tragă sforile puterii. L-a mar-ginalizat pe preşedintele Tomislav Nikolic, căruia i-a refuzat candidatura la preşedinție acum, în 2017. Se aşteaptă ca viitorul preşedinte Vucic să ceară alegeri parlamentare anticipate şi să numească un premier docil. De altfel, aceasta este o rețetă a succesului lui politic: a convocat anticipatele şi în 2014, şi în 2016.

CĂLIN MARCHIEVICI

Ziarul „ANCHETA“

33 milioane de euro - bugetul oraşului Mioveni

1,3 milioane de euro-alocaţi pentru construcţia noului spital

Săptămâna trecută, în şedința Consiliului Local Mioveni s-a validat bugetul oraşului pentru anul în curs. Conform proiectului, Mioveniul va avea cheltu-ieli de 33 de milioane de euro, din care 54% sunt sume destinate investițiilor, în timp ce restul de 46% vor merge pentru funcționarea primăriei, servicii publice, sănătate, asistență socială, culte, religii, sport etc. La şedința de CL au participat toți consilierii locali, prefectul județului Argeş, Emilian Dragnea, şi parlamentarii Nicolae Velcea şi Simona Bucura-Oprescu, care au răspuns invitației primarului Ion Georgescu. După expunerea proiectului de hotărâre privind bugetul local pentu 2017 şi discuțiile de pe marginea acestuia, s-a votat în unanimitate pentru această hotărâre care va da startul investițiilor în oraş, prevăzute pentru 2017.

(OANA BAHRIM)

„Avem 33 milioane de euro şi la cheltuieli, şi la venituri, din care 21,6 milioane de euro - venituri proprii, excedent de anul trecut de 6.039.776 euro şi din cote defalcate 5.132.000 pentru asistență socială, învățământ, sănătate etc. Am avut discuții pe zone, astfel încât solicitările cetățenilor să se regăsească în lista de investiții. Ne-am asigurat, prin structurarea cheltuielilor, că toate instituțiile din oraşul Mioveni vor funcționa la aceiaşi parametri şi vom furniza servicii de calitate locuitorilor oraşului Mioveni. Cea mai importantă investiție a anului 2017 este Spitalul de la Racovița, pentru care avem angajament internațional şi trebuie asigurată buna funcționare a constructorului, pentru a respecta graficul de lucrări şi anga-jamentul pe care îl avem semnat. Asta nu înseamnă că am neglijat anumite domenii de activitate. Am depus 5 proiecte pe planul de dezvoltare 2, unul pentru spital, unul pentru grădinița din zona P-uri, unde numărul copiilor este în creştere, Sala de Sport de la Liceul Colibaşi, podul dintre Racovița şi Conteşti şi anveloparea tuturor clădirilor de la Grupul Şcolar. Probabil am făcut anumite reduceri de cheltuieli în anumite zone, dar asta nu înseamnă că nu vor funcționa la aceiaşi parametri ca şi până acum.

Ziarul „JURNALUL DE ARGEŞ“

Comuna Dâmbovicioara vrea statut de staţiune turistică

Argeşul nu are nicio stațiune turistică de interes național, ci doar una de interes local (Albeştii de Muscel-Bughea de Sus), însă a fost inițiată o altă solicitare de încadrare în una dintre categorii. Administrația locală din Dâmbovicioara se ocupă deja de întocmirea documentației şi avizarea acesteia în vederea întocmirii cererii de obținere a statutului de stațiune turistică. Renumită prin peisajul spectaculos, prin Cheile Dâmbovicioarei şi Peştera cu acelaşi nume, localitatea musceleană dispune în prezent de zeci de pensiuni turistice, cabane şi case destinate cazării turiştilor.

C.I.B.

Ziarul „ANCHETA“

Au fost ocupate doar 191 din 1.354 posturi oferite

Deşi argeşenii se plâng pe unde apucă de faptul că nu au unde să lucreze, ne confruntăm cu o situație paradoxală. La finele săptămânii trecute, AJOFM Argeş a organizat cea mai mare bursă a locurilor de muncă din acest an, eveniment desfăşurat concomitent în Piteşti, Câmpulung şi Curtea de Argeş. La această amplă piață cu oferte pentru locuri de muncă au participat 91 de firme, care au scos în total la bătaie 1.354 locuri de muncă vacante. Aşa cum era de aşteptat, cele mai multe posturi au fost ofertate în Piteşti, oraş în care 52 de agenți economici au căutat să angajeze pentru 1.042 de locuri disponi-bile. Piteştenii nu s-au înghesuit însă către aceste oferte numărul celor care au căutat un loc de muncă fiind de aproximativ 500 de persoane (prezente pe durata zilei la târg), dintre care 122 au finalizat efectiv paşii către angajare. Potrivit comunicării oficiale, principalele domenii de activitate solicitate de către angajatori sunt cele din industria construcțiilor civile, industria textilă, industria auto (confecționeri cablaje auto, montatori subansamble), industria prelucrărilor mecanice (sculer-matrițer, frezor, operator maşini unelte cu comandă numerică, lăcătuş), hoteluri şi restaurante (bucătar, bar-man-ospătar), transporturi, servicii către populație şi comerț. Adunând şi ce s-a întâmplat la Câmpulung şi Curtea de Argeş, în toate cele trei locații, au fost prezenți 770 de oameni, dar au bătut palma cu angajatorii numai 191 dintre ei.

ALIN MORARU

Ziarul „ANCHETA“

În Dosarul Căteasca

Procurorii au cerut contopirea pedepselor cu cele de la Dosarul Şcolilor

Circa 6 ore a durat ultimul termen din procesul Podul Căteasca, desfăşurat la Curtea de Apel Bucureşti, timp în care s-au prezentat pledoariile finale, atât din partea procurorului DNA, cât şi din partea apărării inculpaților. Din sală au lipsit "actorii principali" ai dosarului, fostul preşedinte al Consiliului Județean Argeş, Constantin Nicolescu şi patronul ZEUS SA, Grigore Dobre, ambii închişi la Penitenciarul Colibaşi, după ce au fost condamnați în 2015 în dosarul Şcolilor. În schimb, în sală au fost prezenți fratele lui Constantin Nicolescu, cel care a venit la fiecare termen, Petrică Nicolescu şi soția lui Grigore Dobre, care au ascultat, cu sufletul la gură, atât acuzațiile, cât şi argumentele avocaților. Vineri, 7 aprilie, la ora 11.30, preşedintele de şedință a deschis dosarul 1042/2/2013, iar prima dată a vorbit acuzarea. Procurorul anticorupție a reluat fiecare infracțiune în parte de care sunt acuzați cei 11 inculpați. Doar pleodoaria acesteia a durat o oră şi jumătate. Instanța a rămas în pronunțare, menționând că sentința se va da pe data de 21 aprilie.

(OANA BAHRIM)

16 aprilie 2017 - „PAŞTELE” - cea mai importantă sărbătoare creştină a anului

Cu ocazia “Sfintelor sărbători pascale”, Primarul GHEORGHE STANCU, în numele colectivului de angajaţi ai Primăriei Bascov, urează tuturor sărbătoriţilor, un călduros şi sincer “La mulţi ani!”

Primarul Oraşului Mioveni, ION GEORGESCU, urează tuturor cetăţenilor din oraşul Mioveni şi din judeţul Argeş, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! „La mulţi ani! “Paşte fericit”!

Primarul comunei Brăduleţ - ALECU EVLAMPIE, urează cetăţenilor din această comună, cu ocazia “Paştelui”, un călduros “LA MULŢI ANI!” şi împlinirea tuturor dorinţelor!

Notarul public GRANCIU AUREL, urează argeşenilor, cu ocazia “Paştelui” “La mulţi ani”!

Biroul Judecătoresc VASILE IORDACHE, transmite tuturor locuitorilor judeţului Argeş, cele mai sincere urări de bine, împlinire şi sănătate! „Paşte fericit!”

NICOLAE OIŢĂ, director general al SC ARGINTEX Piteşti SA, urează clienţilor şi prietenilor, colaboratorilor, cu ocazia “Paştelui”, un călduros „LA MULŢI ANI!”

GHEORGHE BREBEANU, primarul comunei Runcu de Dâmboviţa, urează tuturor cetăţenilor, cu ocazia marii sărbători -“Paştele”, fericire şi împliniri!

Primarul comunei Bogaţi, ION GÂRLEANU, urează tuturor cetăţenilor, cu ocazia “Paştelui”, o viaţă senină ca o zi de primăvară! „Paşte fericit”!

DUMITRU SECĂREANU, primarul comunei Dâmbovicioara, urează consătenilor şi argeşenilor, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! “Paşte fericit”!

Cu ocazia sărbătorilor pascale, aleasa cetăţenilor oraşului Ştefăneşti, doamna Ioana Jenica Dumitru, urează tuturor, tradiţionalul „La mulţi ani” şi fericire!

ION DUMITRU, primarul comunei Albota, urează tuturor cetăţenilor comunei, cu ocazia “Paştelui”, fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor! „Paşte fericit”!

ION IONESCU, primarul comunei Cicăneşti, transmite cu ocazia sărbătorii “Paştelui”, fericire şi numai bucurii! „Paşte fericit”!

Cu ocazia marii sărbători, “Paştele”, primarul comunei Stoeneşti, MARIN ION, transmite sincere urări de sănătate şi fericire cetăţenilor! „Paşte fericit!”

Primarul IONEL DULAMĂ, al comunei Rucăr, urează cetăţenilor, cu ocazia “Paştelui”, tradiţionalul „La mulţi ani!” şi o viaţă senină ca o zi de primăvară!

CASA DE AJUTOR RECIPROC a pensionarilor militari, prin preşedinte col. (r) Brezan Ioan, urează argeşenilor, cu ocazia marii sărbători creştine, "Paştele", tradiţionalul “La mulţi ani”!

Primarul comunei Băiculeşti - NICOLAE DRAGNEA urează argeşenilor, cu ocazia Paştelui, fericire şi numai bucurii! “Paşte fericit”!

Primarul comunei Muşeteşti, CONSTANTIN OANCEA – urează tuturor cetăţenilor, un călduros „La Mulţi Ani!”, cu ocazia marii sărbători, "Paştele"!

Primarul comunei Coşeşti, domnul Florin Petre, urează tuturor argeşenilor un sincer „La mulţi ani!” cu ocazia marii sărbători -"Paştele"!

Viceprimarul comunei Domneşti, ION ZĂVOIANU, urează tuturor doamnelor şi domnişoarelor, cu ocazia “Paştelui”, tradiţionalul şi nemuritorul “La mulţi ani”!

Asociaţia Transmisioniştilor militari, condusă de generalul de divizie Ionel Dumitrescu, urează tuturor colegilor transmisionişti, un "Paşte fericit" şi "La Mulţi Ani"!

Turcu bea... Turcu plăteşte

REFERENDUMUL DIN TURCIA ŞI... COMPLICAŢIILE POLITICE PENTRU ROMÂNIA

După 200 de ani Turcia se doreşte din nou o mare putere în Europa

Referendumul din Turcia (16.04.2017) poate produce cea mai mare schimbare politică de la înfiinţarea republicii turce, în urmă cu aproximativ 95 de ani. Puţin peste 51% din turci au votat cu „DA". Cele 18 amendamente supuse la vot şi aprobate vizează, în primul rând, prerogativele puterii executive şi legislative. Cele mai importante dintre ele sunt: -Abolirea funcţiei de premier. Preşedintele va numi cabinetul şi va avea un număr de vicepreşedinţi; - Parlamentul nu va mai monitoriza miniştrii şi nu va mai avea dreptul să iniţieze moţiuni de cenzură; - Preşedintele nu va mai fi nevoit să rămână neutru, ci va putea să îşi menţină afilierea politică. (În prezent, preşedintele trebuie să se retragă din partid după alegeri); - Numărul membrilor Parlamentului creşte de la 550 la 600, iar vârsta minimă este coborâtă la 18 ani; - Preşedintele poate fi demis de Parlament. (În prezent, el poate fi pus sub acuzare de Legislativ pentru trădare); - Tribunalele militare vor fi abolite; - Preşedintele va putea numi patru din totalul de 13 judecători ai celei mai înalte instanţe judiciare din ţară; - Recep Tayyip Erdogan va putea rămâne la putere încă 12 ani. (În baza Constituţiei actuale, Recep Tayyip Erdogan avea dreptul în total la două mandate. Astfel, dacă ar câştiga alegerile din 2019, ar fi putut rămâne la putere până în 2024. - Însă, după intrarea în vigoare a amendamentelor aprobate, va avea dreptul la încă două mandate, deci va putea rămâne la putere până în 2029). Partidul Republican al Poporului (CHP, partid de opoziţie) a cerut Inaltei Comisii Electorale (YSK) să anuleze rezultatul referendumului care-i acordă puteri foarte mari preşedintelui Recep Tayyip Erdogan. Bulent Tezcan, vicepreşedintele CHP, a citat nereguli în desfăşurarea votului. Există doar o singură cale de a pune capăt discuţiilor despre legitimitatea votului, a spus el. Pe de altă parte, preşedintele turc Recep Tayyip Erdogan afirmă că a fost nevoit să lupte împotriva „naţiunilor puternice ale lumii", care s-au opus campaniei sale în favoarea taberei „da" în referendum. El a mai spus că a fost „atacat" atât de naţiuni cu o „mentalitate cruciată", cât şi de susţinătorii lor din Turcia. Este neclar dacă se referea la Germania şi la Olanda, unde autorităţile au interzis unor miniştri de-ai săi să facă campanie în favoarea sa în rândul expatriaţilor turci. Observatorii OSCE şi CoE apreciază că întreaga campania în vederea referendumului din Turcia, care-i acordă puteri uriaşe preşedintelui turc s-a desfăşurat în condiţii inechitabile, considerând că „Referendumul s-a desfăşurat pe un teren inegal, iar cele două tabere aflate în campanie nu au beneficiat de aceleaşi oportunităţi". „Modificări tardive în procedura de numărare a voturilor au suprimat o garanţie importantă", iar decizia de a permite validarea buletinelor neştampilate cu ştampila de control a compromis garanţii importante împotriva fraudării. OSCE a citat între neregulile la referendum distorsiuni în campania dinainte de vot în favoarea taberei „da", între care intimidarea campaniei „nu" şi faptul că întrebarea adresată în referendum nu a fost tipărită pe buletinul de vot. La rândul lor, două partide de opoziţie s-au plâns de un număr de nereguli în consultarea populară, inclusiv de o decizie a YSK (Înalta Comisie Electorală) de a accepta ca valide buletine de vot care nu erau ştampilate. Şeful (YSK), Sadi Guven, a respins toate acuzaţiile de fraudă în referendum. Toate acestea nu l-au împiedicat pe preşedintele turc Recep Tayyip Erdogan să anunţe faptul că a câştigat referendumul privind extinderea prerogativelor sale. Cu toate neregulile acceptate, doar circa 51,4% (25 de milioane) dintre turci au votat la referendum în favoarea extinderii prerogativelor preşedintelui Recep Tayyip Erdogan, iar aproximativ 48,6% (peste 23,7 milioane) au votat împotrivă, arată rezultatele anunţate după numărarea tuturor voturilor.

VICTOR VERNESCU

Navigând pe valuri tulburi sau abterea atenției

Sebastian Ghiță „eroul” de la Câmpia Mierlei din Serbia

Piața media din ultimele zile este, pur şi simplu, invadată de reținerea lui Sebastian Ghiță la Belgrad. Au dispărut, astfel, preocupările de până acum ale populației (legea salarizării unitare, pericolul islamizării Turciei, amenințarea cu o vitregie a anului agricol 2017 prin capriciile vremii, dezvăluirile din viața politică şi trucajele electorale din ultimul sfert de veac şi multe altele). În această campanie de dezinformare (atâtea bâlbâieli ale media, ale declarațiilor reprezentanților oficialităților, ale celor care trebuie să fie actorii principali în rezolvarea atâtor şi atâtor probleme ce frământă interesele cetățeanului fără proptele nu cred că am mai avut în vreo epocă ocazia să auzim. Singura instituție care are ceva de spus şi spune cu subiect şi predicat este Ministerul Român de Interne, cu toate ironiile şi băşcăliile de care au parte din direcția purtătorilor de vorbe din toate canalele media), îngăduiți-ne şi nouă câteva opinii, câteva păreri ce se bizuie pe unele fapte la vedere sau nu. Aşadar, Sebastian Aurelian Ghiță (n. 10 noiembrie 1978, Ploieşti,), cunoscut sub porecla „Copilu'", este deținătorul grupului Asesoft şi al postului de televiziune România TV. Încă din liceu şi-a dovedit pasiunea pentru I.T şi s-a lansat, imediat după terminarea acestuia, în afaceri pe teritoriul acestui domeniu, sprijinit fiind de personaje din lumea serviciilor secrete şi ale justiției pentru care, pe contracte generoase, a făcut servicii importante în domeniul I.T. (Pentru că acest eseu este dominat de bănuieli, ba nu, de „suspiciuni rezonabile”, dați-ne voie ca şi aici să spunem că toate contractele prin care într-un interval scurt de timp Sebastian Ghiță a devenit un om bogat, pe mulți alții i-a căpătuit). La alegerile legislative din 2012 a obținut un loc de parlamentar în Camera Deputaților, fiind reprezentant al colegiului uninominal 4 din județul Prahova. În anul 2002 a fost trimis în judecată în dosarul „Tracia – Asesoft”, fiind acuzat de complicitate la înşelăciune şi fals în declarații, în legătură cu mai multe tranzacții petroliere care ar fi condus la prejudicierea bugetului de stat cu 20 de miliarde de lei vechi (două miliaone lei noi). A fost achitat de instanța de fond, în 2004, iar în urma recursului, a fost achitat din nou, în noiembrie 2011, de către Tribunalul Bucureşti. În octombrie 2009, averea lui Sebastian Ghiță era estimată la 90-100 milioane euro. La data de 23 octombrie 2011 a fondat postul de televiziune România TV. La data de 9 decembrie 2012 a câştigat funcția de deputat de Prahova pe listele USL. După ieşirea PSD de la guvernare şi impunerea de către Klaus-Werner Iohannis a guvernului „său” de „tehnocrați”, Sebastian Ghiță a părăsit PSD şi a construit (august 2016), împreună cu Bogdan Diaconu şi Paul Dumbrăveanu, toți din PSD, Partidul România Unită (PRU), cu care a şi participat la alegerile parlamentare din decembrie 2016, obținând 2,9% din voturi cu puțin peste pragul de intrare în Parlament care este 3%. Se pare că a intrat în conflict cu sistemul care l-a creat ca om cu potență financiară şi l-a întreținut. i astfel, sistemul (SRI+DNA) a pornit campania de distrugere financiară şi umană a sa. Numai că, Sebastian Ghiță s-a dovedit a fi o piatră deosebit de tare pentru sistem. I s-au întocmit câteva dosare şi a ajuns să fie cercetat penal, fiind acuzat de spălare de bani, folosire de informații confidențiale, şantaj, mită, cumpărare de influență, conducere fără permis, şi i s-a stabilit o cauțiune de 13 milioane de euro. i, în plină acțiune de cercetare a sa, în septembrie 2016, Sebastian Ghiță s-a autodenunțat la Parchet, spunând: „Am participat la măsluirea raportului de expertiză privind teza de doctorat a Codruței Kővesi”, acest lucru constituind "proiectilul" care a declanşat pe Kovesi într-un război împotriva lui Ghiță. Neputând fi arestat (Camera Deputaților nu a dat aviz favorabil în acest sens), a fost pus sub control judiciar şi cu interdicție de a părăsi țara. În seara zilei de luni, 19 decembrie 2016, după o reuniune de bilanț a SRI cu parlamentarii care au făcut parte din Comisia de Control din Parlament, Sebastian Ghiță a dispărut din peisajul public românesc. La o săptămână după această dispariție, la postul de televiziune deținut de Sebastian Ghiță, România TV, au început să fie difuzate o serie de înregistrări nedatate, înregistrari în care acesta aducea acuzații grave dar pertinente la adresa procurorului şef al DNA, Laura Kodruța Kővesi, respectiv a generalului SRI Florian Coldea.

Fostul deputat a fost prins în Serbia, după aproape patru luni. Cu câteva zile înainte de Paşti, Sebastian Ghiță "s-a dat prins" de către cei mai buni prieteni ai poporului român, sârbii, care în prezent îl țin în custodia lor, pentru a nu ajunge pe mâna răzbunătoarei procuroare Kovesi care din motive oculte a înercat să-l distrugă atât fizic cât şi economic, dar şi politic. Prin înființarea unui partid cu tendință naționalistă, se pare că Sebastian Ghiță nu a mai fost pe placul unor puteri decidente în UE, care nu văd cu ochi buni niciun fel de dezvoltare a capitalismului autohton, dorind ca România să devină o colonie a intereselor economice, politice şi militare ale Germaniei, în vederea reînființării atât a "Germaniei, germaniei, peste tot", aşa cum a dorit Hitler, dar şi a reînființării Imperiului Austro-Ungar de care România s-a despărțit după terminarea primului război mondial. Chiar dacă confrații mei jurnalişti care majoritatea dintre ei îşi datorează "traiul bun", generoaselor fonduri venite de peste hotare sau din partea unor multinaționale, îmi permit să atrag atenția majorității românilor care se încăpățânează să trăiască în hotarele tradiționale româneşti că: "Sebastian Ghiță este un erou, un adevărat român", iar urmarea firească a faptului că nu a trădat țara, unele forțe ale sistemului doresc să-l bage în puşcărie, urmând exterminarea sa fizică. De aceea, avem convingerea că Ghiță nu trebuie extrădat, că partidele din Parlament trebuie să se opună extrădării, pentru ca Sebastian Ghiță să continue dezvăluiri împotriva sistemului în fruntea căruia se află prşedintele Klaus Iohannis, în calitatea sa prezidențială. Dar despre importanța personalității lui sebastian Ghiță, vom face o analiză temeinică şi petinentă, după ce se va termian depunerea actelor către statul sârb care are datoria morală şi istorică determinată de frăția româno-sârbă după bătălia de la Câmpia Mierlei din 1389, frăție care a rămas pe vecie, iar statul sârb să nu-l extrădeze, iar prin dezvăluirile sale, să aducă temeinice dovezi privind "trădarea unor membrii ai Serviciilor Secrete Româneşti" privind interesele naționale acum după împlinirea a 100 de ani de la declanşarea primului război mondial în care Regele Ferdinand, neamț fiind, a învins definitiv puternica armată germană a kaizerului, alăturì de care s-au aflat armatele fostului Imperiu Austro-Ungar. Datorită acestui lucru, am făcut legătura cu evenimentele importante de la Câmpia Mierlei.

VICTOR VERNESCU

N.R.: Bătălia de la Kosovo Polje (sau Bătălia de la Câmpia Mierlei; a avut loc în ziua de Sf. Vitus, 15 iunie 1389 între o coaliție de boieri sârbi şi Imperiul Otoman.

Pregătiri- Mişcări de trupe

După înfrângerea otomanilor de către sârbi şi bosniaci în Bătălia de la Plocnik, Murad I, conducătorul Imperiului Otoman, a început să-şi strângă trupele la Philippoupolis (Plovdiv) în primăvara lui 1389, şi a sosit la Ihtiman după un marş de trei zile. De acolo, a ales ruta pe la Velbužd (Kyustendil) şi Kratovo. Deşi mai lungă decât ruta alternativă prin Sofia şi valea râului Nišava care i-ar fi dat acces direct la pământurile lui Lazăr, l-a condus la Kosovo, care avea o importanță strategică mare, fiind una din cele mai importante intersecții de drumuri comerciale din Balcani: de la Kosovo, Murad putea ataca fie posesiunile lui Lazăr, fie pe cele ale lui Vuk. După ce a stat o vreme în Kratovo, Murad a trecut prin Kumanovo, Preševo şi Gnjilane spre Priština, unde a ajuns pe 14 iunie. Despre pregătirile lui Lazăr există puține date, dar se poate presupune că şi-a adunat trupele lângă Niš, posibil pe malul drept al râului Južna Morava. Se pare că a stat acolo până a aflat că Murad s-a deplasat spre Velbužd, când a mers şi el, probabil prin Prokuplje, spre Kosovo. Lazăr a sosit la Câmpia Mierlei chiar după sosirea lui Murad la Priština. Aceasta a fost alegerea optimă pentru câmpul de luptă întrucât era la întretăierea tuturor direcțiilor posibile pe care le putea lua Murad.

PAGINĂ REALIZATĂ DE BOȚILĂ D.

Autobiografia „romanţată” a scriitorului Ion Boştinaru

Gândurile noastre sincere, adesea neostoite, dar curate precum roua dimineții, se ridică spre înaltul cerului şi, după plimbarea şi consultarea aştrilor, coboară lin şi pe neaşteptate, grupate în versuri spre a fi aşezate în cărți cu care să putem bucura cititorii. Un asemenea fenomen a început şi la mine, cu mai bine de şaizeci de ani în urmă, adică în timpul adolescenței, pe când am avut norocul şi favoarea să fiu elev într-o clasă cu colegi, băieți şi fete, frumoşi, deştepți, cu sentimente şi gânduri pure, care au creat un climat propice, aş spune chiar deosebit pentru însuşirea cunoştințelor ce aveau să ne propulseze spre viitor. Aceste aprecieri nu sunt gratuite, întrucât majoritatea colegilor mei de gimnaziu au urmat liceul şi apoi mulți dintre ei cursurile diferitelor facultăți tehnice, economice, militare, filosofice, istorice sau pedagogice, devenind cadre de bază, angajate cu entuziasm şi propriile puteri în servirea patriei, care se refăcea după rănile adânci rămase în urma celui de-Al Doilea Război Mondial. Aşa cum am mai arătat pe scurt în cartea Reverberația sentimentelor, tipărită în anul 2013, tot la Editura Arefeana, greutățile acelei perioade erau mari, iar părinții noştri făceau față cu greu acestora, dar s-au strâmtorat în alte direcții şi au făcut tot posibilul ca să ne țină în şcoală, fapt pentru care le-am fost şi le vom fi recunoscători, atâta timp cât inimile noastre vor continua a bate. Amintirile noastre din perioada respectivă, când nu era lumină electrică în şcoală şi ne făceam lecțiile la lumina unor lămpi cu petrol, când pentru noi, cei care eram cazați în internat - nu erau spații corespunzătoare, iar acestea erau slab încălzite cu lemne, nu exista apă caldă, pentru a ne putea spăla şi face toaleta zilnică, par acum de necrezut, iar dacă le povestim nepoților, aceştia le iau drept basme. Dar poate tocmai toate acestea ne-au întărit şi ne-au ambiționat să trecem cu bine peste ele. La aceste greutăți de ordin material se mai adaugă lipsa unor manuale şcolare, iar cele pe care le găseam în librării erau mult prea scumpe față de posibili-tățile financiare ale părinților noştri. De aceea, practicam metoda de a împrumuta cărți de la colegii noştri care erau cu un an mai mari ca noi, pentru care plăteam mai puțin. Aşa se face că eu în clasele a VI-a şi a VII-a am cumpărat cărți de la Georgică Ghiță din Poienari, cu care am legat o frumoasă şi trainică prietenie, care există şi în prezent. De multe ori, împrumutam cărți unii de la alții din aceeaşi clasă şi ne prezentam cu temele scrise şi învățate. La toate acestea, se adaugă şi lipsa unor profesori calificați, ci erau folosiți unii învățători care urmaseră cursuri de scurtă durată pentru a putea preda la gimnaziu şi chiar absolvenți de licee teoretice, aduşi din diferite localități ale raionului Curtea de Argeş sau regiunea Piteşti, cum se numea pe atunci, care, pe parcurs, a devenit regiunea Argeş. Cu entuziasmul nostru specific adolescenței, conjugat cu dorința cadrelor didactice, s-a reuşit ca şcoala gimnazială Corbeni să fie considerată printre cele mai bune din raza raionului. Aşa se explică şi faptul că aici se înscriau elevi din mai multe localități ale raionului Curtea de Argeş şi nu numai. Mulți dintre adolescenții gimnaziului din Corbeni au ajuns academicieni, profesori universitari, doctori, profesori pentru licee şi şcoli generale la diferite specialități, educatoare pentru copilaşi de grădiniță, ingineri, ofițeri în forțele intiate şi marina militară, medici, preoți, economişti şi alte profesii, printre care menționez şi pe muncitorii cu înaltă calificare, pe care îi găseam înscrişi la panourile de onoare ale unor întreprinderi, ca fruntaşi în producție. Deşi timpurile erau grele, îmi amintesc faptul că programele şcolare ale vremii îmbinau armonios munca la învățătură cu practicarea diferitelor discipline sportive şi activitățile cultural-artistice. Erau concursuri la gimnastică, oină, volei, fotbal, la interpretarea unor cântece patriotice, populare, de către formațiile corale create la nivelul şcolilor şi gimnaziul Corbeni, unde s-au obținut rezultate bune la fazele intercomunale şi raionale, ceea ce constituia o mândrie pentru noi. În timpul anului şcolar, participam la diferite acțiuni voluntare pentru construcția unor noi aşezăminte şcolare lângă gimnaziu, fiecare muncind după puterea şi priceperea sa, la plantarea unor arbori ornamentali în anumite zone ale comunei, sau adunam semințe de salcâm, de fag (jir), mai ales în timpul unor vacanțe şcolare, dar nu numai. Acum, când scriu aceste rânduri şi cu voia lui Dumnezeu am vârsta de 78 de ani, îmi amintesc cu mare plăcere de toate acestea şi parcă nu-mi vine să cred că s-au petrecut cu atâția ani în urmă. Dar asta este viața, noi ocupați şi antrenați în diferite acțiuni cotidiene sau de mai mare amploare, fiecare în domeniul său de activitate sau în cele gospodăreşti, parcă am scăpat din vedere că timpul nu stă pe loc şi odată cu el s-a scurs şi viața noastră, trecând prin cele mai frumoase şi antrenante etape: preadolescență, adolescență, tinerețe, când suntem în cea mai bună şi mare forță şi putere a îndeplini cu maximum de rezultate multiplele sarcini profesionale şi obşteşti. Am spus şi obşteşti pentru că în regimul trecut - de până la 1989 - pe lângă munca profesională, la catedră sau alte acțiuni specifice calificării fiecăruia, aveam de îndeplinit şi multe sarcini obşteşti si de cele mai multe ori nu aveam liber nici duminica, nemaivorbind de ziua de sâmbătă, care era zi lucrătoare. Revenind la creația mea artistică de-a lungul anilor, ea a fost crescătoare şi diversificată ca tematică. Dacă la început primele mele scrieri lirice căutau puritatea şi frumusețea sentimentelor specifice bunilor mei colegi, preocuparea frumoaselor mele colege de gimnaziu pentru curățenia şi estetica şcolii şi a spiritului de bună colegialitate, indiferent de inerentele greutăți ce apăreau în fiecare etapă, pentru că acea perioadă era de căutări, de îmbunătățiri şi în domeniul învățământului, ca şi în alte domenii de activitate. Se schimba des modul cum se desfăşurau examenele pe materii. Acestea când erau semestriale, când anuale, nemaivorbind de materiile la care trebuiau susținute examenele, într-un fel, toate acestea ne-au format şi întărit caracterele, ca să nu mai trecem prin atâtea emoții în anii de liceu şi cei de facultate. Toate aceste mişcări pe diferite planuri, se regăsesc, mai nuanțat sau mai ascunse, în tematica poeziilor melc ilc la început, clin adolescență. După anii şcolii primare din Turburea, din perioada gimnaziului, port cele mai frumoase amintiri, pe care trecerea nemiloasă a vremii nu le-a putut şterge. Ne cunoşteam bine între noi şi eram buni colegi, indiferent că eram băieți sau fete. De atunci, când la limba română ne stabilea ca temă să facem unele compuneri la alegere (în clasa a VII-a), s-a remarcat deosebit prin alegerea tematică spre elemente ale filosofiei colegul nostru vesel şi amabil tot timpul, Tonoiu Vasile, din Poienari, care îmi este văr de gradul II (bunica lui a fost fiică a scriitorului Ion Arsenescu din Berindeşti, aşa cum tot fiu al lui Ion Arsenescu a fost şi bunicul meu matern, Gheorghe Arsenescu. Îmi amintesc faptul că mama mea şi mama lui Vasile Tonoiu erau foarte apropiate sufleteşte şi îşi spuneau verişoare. Revenind la lucrarea scrisă de colegul meu Vasile Tonoiu, neuitatul şi regretatul profesor de limba română, Petre Ştefănescu, cel ce o perioadă ne-a fost şi diriginte, i-a remarcat profunzimea şi îndrăzneala abordării, făcând afirmația că domeniul în care el e bine să se înscrie şi să-l aprofundeze să fie filosofia. Şi parcă a avut orientare profetică fostul nostru dascăl că aşa s-a întâmplat. Vasile Tonoiu, după terminarea facultății de filosofie, a rămas în învățământul superior, unde a scris Interesante şi profunde studii, o parte din ele le-am oglindit în monografia economico-socială a comunei Corbeni, editată în anul 2013, pag. 209, editată de mine în colaborare cu Prof. Univ. Dr. Gheorghe Ciulbea, tot absolvent al gimnaziului din Corbeni, cu câțiva ani înaintea noastră.

PRELUARE DIN CARTEA "SINCERITATE ŞI LIRISM", ION BOŞTINARU

Clasa politică, între "realitate şi imoralitate"

DE CE NU-I MAI PLACE „BOMBONICA" LUI DRAGNEA LA ÎMPLINIREA VÂRSTEI DE 54 ANI?

Se spune din bătrâni că "iubirea n-are vârstă". Că aşa stau lucrurile, o dovedeşte societatea actuală românească după dezastrul total din 22 decembrie 1989. În afară de economie, religie, armată şi celelalte instituţii ale statului, cel mai important dezastru în ultimii 10 ani l-a constituit "imoralitatea clasei politice". După ce o parte din politicieni au reuşit prin diverse metode să se îmbogăţească, mărindu-şi "capitalul financiar", în schimb, această clasă politică a suferit grav la cel mai important capital pe care îl are omul "moralitatea". După ce şi-au cumpărat maşini bengoase chiar foarte multe, au urmat case la fel cât de multe, iar cel mai reprezentativ dintre politicieni este preşedintele ţării care imediat după 1990 "şi-a tras nu mai puţin de 6 case". Este adevărat că în anul 2004, un alt politician era "alintat" cu "Adrian Năstase, 4 case". În schimb, aceşti doi îmbogăţiţi ai tranziţiei, au manifestat un grad ridicat de moralitate prin aceea că nu şi-au schimbat consoartele. Iohannis şi-a păstrat "profesoara zâmbăreaţă" iar Năstase, deşi fost prim ministru şi preşedinte de partid, a ţinut cu dinţii de actuala soţie cu care a şi "zămislit" doi băieţi. De aceea, putem spune fără să greşim, că moralitatea în politica românească are şi are şi exemple pozitive atât la dreapta cât şi la stânga. La dreapta, cele mai elocvente personaje sunt familia Brătienilor care au dus o viaţă morală dar şi o viaţă morală economic nefăcând excese de îmbogăţire deşi erau in politică cu peste 100 ani înainte. Stânga are şi ea elemente morale mai esenţiale decât dreapta, amintind în acest sens doar câtiva corifei ai stângii, precum: Dobrogeanu Gherea, Gheorghiu Dej, Nicolae Ceauşescu, dacă este să luăm doar perioada de până la 22 decembrie 1989. După această dată, exemplul cel mai elocvent de moralitate este reprezentat de Ion Iliescu care deşi n-a avut copii, şi-a păstrat soţia până la adânci bătrâneţe, atât la bine, cât şi la rău, aşa cum spun perceptele ortodoxiei.

IMAGINE DIN „KAMIKAZE"

Liviu Dragnea după "cucerirea Bombonicăi", trece la atac

Sigur că domnia sa poate invoca viaţa personală protejată de Constituţie. Nimic mai adevărat. Numai că, domnul Dragnea, de peste 20 de ani este om politic important care "zâmbeşte" în vederea ocupării funcţiei de prim ministru, ca apoi să devină şeful tuturor românilor prin funcţia de preşedinte al ţării. Totul a fost bine când era acasă la Teleorman. Când a plecat afară din judeţ, după ce şi-a construit un adevărat imperiu economic a uitat de prima dragoste care l-a "dotat" şi cu doi copii frumoşi şi inteligenţi, şi uzând de mustăcioara sa, a început în taină, probabil diverse cuceriri amoroase. Că o fi bine sau rău, doar istoria poate dovedi. Cert este că cetăţenii României, majoritari ortodocşi care ştiu că religia lor opreşte imoralitatea, chiar şi prin simplul fapt că la prima cununie cu doamna "Bombonica", domnul preşedinte Dragnea a jurat în faţa lui Dumnezeu că va fi cu ea şi la bine şi la rău. Nu cunoaştem natura relaţiilor personale. Numai că, domnul Dragnea nu mai dispune de viaţa sa atunci când a devenit şi a depus jurământ ca preşedinte al unui partid de stânga, pentru ca apoi, în repetate rânduri să depună jurăminte de credinţă faţă de ţară, când era ministru, air în prezent ca preşedinte al Camerei Deputaţilor. Totul până aici. Domnia sa a trădat comunitatea ortodoxă în primul rând pe care o reprezintă, a trădat biserica, a trădat moralitatea şi bunul simţ. Spunem acest lucru, că în timpul sărbătorilor pascale când orice om trebuie să se afle în sânul familiei sale, domnia sa şi-a trădat poporul preferând să-şi practice un hobby pescăresc alături de o frumoasă focoasă mai tânără cu peste 20 de ani, care probabil nu din iubire s-a dus cu el, ci probabil să-i mănânce ceva bani. Şi nu s-a dus la o aruncătură de băţ ci hăt departe la Oceanul cel Mare într-o zonă exotică pentru a o "încălzi" pe frumoasa parteneră, în condiţiile în care domnia sa nu poate face dovada că o poate doar "încălzi sentimental" şi nu numai. Sigur, domnia sa va spune că sunt şi alţii care au şi mai multe cuceriri. Dar, asta nu îl scuză pe domnul Dragnea care se pare că va fi "executat politic" de majoritatea alegătorilor stângii, care duc o viaţă morală şi nu văd cu ochii buni escapadele costisitoare ale domniei sale. Sigur că probabil, urmează îndemnul preşedintelui Iohannis care pentru a-şi "satisface" soţia, încalcă chiar unele norme ale moralităţii şi chiar constituţionale, când încearcă regretabil să o "împingă" în funcţia inexistentă constituţională în România, "Instituţia primei doamne". Dar Iohannis este de dreapta şi treaba lui ce face că de asta este scandal în politica de dreapta, iar domnul Dragnea este de stânga şi majoritatea oamenilor modeşti îi arată sfios obrazul.

IMAGINE DIN „CANCAN"

DUMITRU CÂRCENI